

Carta del President

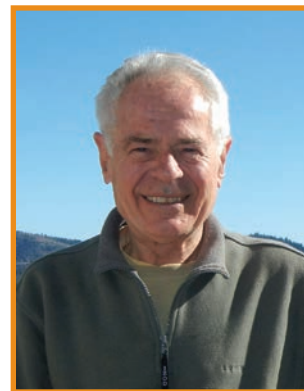
A mida que et vas fent gran vas reflexionant en el passat que has viscut: allò que encara recordes. Penses: què ràpid passa el temps! Ara mateix amb el Butlletí número 92 que encetem penso en com pot ser que haguem publicat ja 91 butlletins! Sembla ahir assistia a la primera reunió del consell a la sala de reunions de la parròquia de Santa Teresa de East Los Angeles. Era el maig de 1983. El nou president del Casal, en Rammar, el P. Ramon Martí, rector de la parròquia de Santa Teresa dirigia la reunió.

A la reunió es va parlar de la necessitat de publicar un butlletí per a informar als socis sobre les activitats del Casal. Estem parlant d'una època en que l'internet encara ni era un somni de ciència ficció i la manera de comunicar-se amb la gent era per telèfon o correu. El Butlletí s'enviaria per correu a tots els socis i també a entitats civils i catalanes d'arreu del món. Seria el nostre far als catalans des de les terres del Extrem Ponent.

El Butlletí es publicaria quatre vegades a l'any coincidint amb les estacions de l'any i a més de informar sobre la marxa del Casal (i amb això tractar de mantenir els socis interessats en col·laborar) també es volia educar als socis. Es publicarien articles sobre la història dels catalans a Califòrnia i de Catalunya en general, i també temes culturals, entrevistes, poesia, etc. El Rammar tenia una impremta amb què publicava el fulls dominicals de la parròquia. Recordo que aquell mateix vespre, després de la reunió, ens vam posar mans a l'obra i vam escriure i imprimir aquell primer butlletí! Hem complert bastant bé amb els nostres propòsits portant ja 91 butlletins publicats. Tots els que hi hem col·laborat al llarg dels anys en podem estar ben orgullosos.

Fa uns dies vaig rebre una invitació per a assistir a un concert que donava un jove pianista català a la University of Southern California. El noi, Isaac Friedhof, de 21 anys, estudia per un màster a l'Escola de Música d'aquesta universitat. És tot un prodigi tocant aquest instrument i en vaig quedar ben impressionat. Vaig tenir l'oportunitat de caminar pel campus mentre anava a la sala de concert. Que macos, pensava, són els edificis d'aquest campus, en sa majoria fets amb maó vermell d'un pur estil romànic. L'altra cosa que em va xocar era com cada edifici tenia el nom del mecenes que segurament hauria subvencionat l'obra. Portaven noms coms com George Lucas, Ramo, Taper, Spielberg, Carson, Ahmanson, Bovard, Annenberg...

Però és clar no és solament a USC on ens trobem amb aquest fenomen, és arreu de Los Angeles i diria dels EEUU. Aquí a Los Angeles només per nombrar uns quants tenim el Mark Taper Forum, el Dorothy

Pere Garriga

ÍNDEX

Carta del President <i>Letter from the President</i>	1-3
Actes	3-6
Biografies Becaris <i>Biographyies from Fellowships</i>	6-8
Activitats del Casal <i>Casal activities</i>	8-11
Articles <i>Articles</i>	13-21
Recepta <i>Recepie</i>	22-23
Treu la Llengua <i>Culture</i>	24
Viatjant per Califòrnia <i>Culture</i>	27-28

**CASAL DELS CATALANS
DE CALIFÒRNIA**

PO BOX 91142
Los Angeles, Ca 90009
Tel. +1 310 640 88 47
info@casalcatalosangeles.org
www.casalcatalosangeles.org
Segueix-nos a Facebook a
Casal dels catalans de Califòrnia

CRÈDITS

Editora en cap

Ornella Torralba

Co-editor

Pere Garriga

Correctors, Traductors/es

Anna Torrents

Pere Garriga

Col.laboracions

Anna Torrents

David Iglesias

Eduard Jimenez

Estel Carbó

Maria Carles

Marc-Arnold Haupt Giró

Roger de Llúria

Ornella Torralba

Pere Garriga

Disseny

Ornella Torralba

Les opinions expressades al Butlletí
són les dels autors/res dels articles

Amb el suport de la

Words from the President

Chandler Pavilion. En el Los Angeles County Museum of Art els edificis porten els noms de Hammer, Ahmanson, Broad, Resnick... I als hospitals també. Per exemple a Cedar Sinai veiem edificis que porten noms com Spielberg, Streisand, Taper. A Nova York tots els que l'hem visitat hem estat al Rockefeller Center. Jo mateix sóc graduat de Carnegie Mellon University de Pittsburgh que prenen el nom dels mecenes que la van fundar.

Aquí als EEUU, potser més que enlloc més del món, tenim la tradició de persones de diferents àmbits, antecedents i religions que han fet fortuna en aquest país i han creat fundacions per a beneficiar a persones d'algun sector de la seva preferència. Vet aquí la proliferació d'edificis culturals, mèdics, i educatius que porten els seus noms.

Entre els socis del Casal també en tenim un d'aquests mecenes, el Pere Balsells. La Fundació Balsells dóna subvencions a estudiants d'enginyeria catalans per fer estudis de postgrau a diverses universitats dels Estats Units. Ja més de 100 estudiants s'han beneficiat d'aquesta fundació. Als aplecs del Casal prou coneixem aquests becaris Balsells de la University of California Irvine que ens ajuden a preparar les paelles.

Mecenes catalans no han faltat tampoc. Noms d'altruistes com Cambó, Güell, Mir, Vila Cases, vénen a la memòria. Ni tampoc la tradició de voluntariat catalana. Si no es tenen milions per donar, si que podem donar el nostre temps, la nostra energia, la nostra passió per alguna causa que ens mou. Al Casal no ens en han faltat!!

As we get older we tend to reflect on the life we have lived: what we still remember of it; and we think: how quickly time has gone by... Now as I sit to write for these words for Butlletí number 92 I wonder if it's really true that we have already published 91 newsletters beforehand! it seems only yesterday I attended the first Consell meeting in one of the halls of the parish of Santa Teresa in East Los Angeles. It was March of 1983. The new president of Casal was Rammar, Father Ramon Martí, the pastor of the parish.

In the meeting we discussed the necessity of publishing a newsletter to inform the members on Casal's activities. We are at a time in which the Internet wasn't even a science fiction dream and the way people communicated with one another was by phone or mail. Our newsletter, the Butlletí, would be sent by mail to all Casal members and to Catalan government and other Catalan organizations around the world. It would be our lighthouse extending its beam from the shores of the Far West. We would publish the Butlletí four times a year to coincide with the seasons of the year, and we would not only inform on Casal business and in so doing keep our members interested in our activities, but also we would try to educate them. We would publish articles on the history of Catalans in California and of Catalonia in general, and also cultural articles, interviews, poetry, etc.

Rammar had a printing machine with which his parish news was published. I remember that on that very same evening, after the meeting, all of the members of the Consell got busy writing and printing that first Butlletí! I think we've done pretty well with what we committed to do having published in the span of the last 32 years 92 newsletters. All of us who have participated in this endeavor over the years should feel proud.

Some days ago I was invited to attend a concert a young Catalan pianist was giving at USC. The young man, Isaac Friedhof, 21 years old, is studying for a Master Degree at the School of Music of this university. The fellow is quite a prodigy at the piano and I was very impressed. I had a chance to walk around the campus as I was going to the concert hall. How beautiful, I thought, are the buildings of this campus, most of them built with red brick in a pure Romanesque style! The other thing that impressed me was how each building had the name of some donor who probably had donated the cost of the building. The buildings had names like George Lucas, Ramo, Taper, Spielberg, Carson, Ahmanson, Bovard, Annenberg... from the world of business and entertainment.

Of course, it wasn't just USC where we find this phenomenon, but just go to any campus, museum, hospital... in California and, I would add, the US. Here in Los Angeles, just to name a few we have the Mark Taper Forum, the Dorothy Chandler Pavilion, the Disney Concert Hall, the Hammer, Ahmanson, Broad and Resnick buildings at LACMA... And at Cedar Sinai Hospital we see again on its buildings names like Spielberg, Barbra Streisand, Mark Taper. In New York we've all heard about the Rockefeller Center. I myself am a graduate of Carnegie Mellon University of Pittsburgh which takes its name from the businessmen philanthropists that founded it.

Here in the US, perhaps more than anywhere else, we have this tradition of people from all sorts backgrounds and religious affiliations who have made their fortunes in this country creating a foundation to benefit other people in a particular sector of their preference. Thus the proliferation of cultural, medical, educational buildings bearing their names.

Among the members of Casal we also have one such patron, Pere Balsells. The Balsells Foundation provides grants to Catalan engineering students interested in pursuing a graduate degree at several US universities. Over 100 such students

have benefited from the grants of this foundation. These Balsells Fellows are certainly well known at our Casal picnics as they help us cook the rice paellas we serve there.

Of course there have been a number of other Catalan philanthropists. Names like Cambó, Güell, Mir, Vila Cases, come to mind. Nor has the tradition of volunteer help been lacking. If these volunteers don't have millions to give, they give freely of their time, their energy, their passion for some cause that moves them. We are not lacking in such volunteers at our Casal!!

Actes

Reunió Ordinària del Consell Diumenge, 8 de febrer, 2015

Assistents i lloc:

Els assistents són Anna Torrents, Carme Roig, Norma Vargas, Eli de Val, Quim Vallvé, Marius Cucurny, Pere Garriga i Montse Jason. La reunió té lloc a casa de la Montse Jason a Huntington Beach .

Ordre del Dia

- Informe tresoreria
- Correspondència
- Calendari
- Tramesa de petició quotes
- Eleccions
- Candidats
- Butlletí

Informe tresoreria

L'Anna Torrents distribueix un full on es fa comparació del pressupost i les despeses/ ingressos reals del 2014.

El pressupost de despeses del 2014 fou de \$13,392 de les quals \$2,932 es projectaven com a despeses de funcionament (assegurança, lloguers, correus, pàgina web, impremta, manteniments) i \$10,460 en activitats. Les despeses reals foren \$10,162. Els ingressos dels 2014 (inclouen quotes, aplecs i festes, subvencions) es projectaven en \$13,392 i en efecte van ser de \$13,173. Cal tenir en compte que part dels ingressos reals foren subvencions que es debien del 2013. El Pere informa que en el compte d'estalvis del Casal el balanç de cap any és de \$5,558.

Correspondència

Es llegeix la següent correspondència:
-Extra Space Storage (ESS) - informen que han no ens cobren per l'assegurança del magatzem. No obstant han apujat el preu del lloguer de \$83 a \$95. Es recomana que el Pere es posi en contacte amb ESS per tal de saber perquè i amb quina freqüència ens apujaran

el lloguer del magatzem.

-Dani Gimeno, responsable de la Generalitat de Comunitats Catalanes de l'Exterior, sobre commemoracions d'efemèrides relacionades a personatges o moviments destacats de la història, cultura, llengua, política... catalana. Invita a proposar commemoracions de les comunitats catalanes de l'exterior. No es recomana cap resposta per part del Casal.

-Dani Gimeno, sobre possibilitat d'organitzar colònies per infants i joves (de 8 a 16 anys) a Catalunya. Demana que es difongui entre la comunitat catalana informació sobre aquestes colònies.

-Dani Gimeno, informa sobre resolucions del Consell de Comunitats Catalanes de l'Exterior celebrat el 15 de gener. Cap destacar la informació sobre les subvencions del 2014 i del 2015 i la Llei de la Catalunya Exterior.

-Roger Albinyana, secretari d'Afers Exteriors de la Generalitat, sobre valoracions i novetats en el 2015 per les Comunitats Catalanes. Parla del Registre de Catalans de l'Exterior per incloure'ls en l'acció del Govern, el pagament de subvencions.

-Joan Comellas, esmenta la memòria del nostre soci Agustí Guardino, qui va morir el prop passat 17 de gener.

Calendari

L'Aplec de Primavera tindrà lloc el 26 d'abril, l'Aplec de Tardor serà el 20 de setembre i la festa de Nadal serà el 6 de desembre. Els tres esdeveniments tindran lloc al Rancho Dominguez. El Pere diu que ja ha demanat reserva per aquests dies a la Allison, la directora del Rancho. Es recomana que el calendari es publiqui al Butlletí.

Tramesa de petició quotes

Després de la reunió es preparen els sobres per la tramesa de petició de quotes. El Pere els enviarà per correu dilluns. La quota familiar s'ha posat a \$45. I s'informa que

donatius seran acceptats gustosament i que són 'tax-deductible'.

Candidats / Eleccions

Els càrrecs de president, secretari, relacions públiques i activitats socials han caducat en el 2014. Cal trobar candidats per aquestes posicions del consell i seguidament convocar eleccions. Hauríem de fer les eleccions per tal de presentar el nou consell a l'Aplec de Primavera.

Cal posar-se en contacte personalment amb els socis per a animar-los a presentar-se. Es proposa invitar tots els socis a les reunions de consell. El Pere s'encarrega de veure si tenim un llistat d'emails exclusivament de socis.

Butlletí

Gairebé tots els articles del But 91 estan escrits i traduïts. La Carme Roig n'està acabant un sobre el Tasta Vins. El Pere ha distribuït els articles entre els becaris Balsells de UCI per a correcció.

Propera Reunió

La reunió de consell serà el diumenge 8 de març a casa de la Eli, 5876 Panama Dr., Buena Park, Ca. 90620.

Pot Luck

Després de la reunió els assistents comparteixen un àpat 'pot luck'.

Reunió Ordinària del Consell Diumenge, 8 de març, 2015

Assistents i lloc:

Els assistents són Carme Roig, Norma Vargas, Eli de Val, Ornella Torralba, Quim Vallvé i Pere Garriga.

La reunió té lloc a casa de l'Eli a Buena Park .

Ordre del Dia

-Aprovació acta anterior

Actes

-Informe tresoreria

a) Firmar justificació Ministeri (Norma/Pere)

-Correspondència

-Organització Aplec Primavera

a) anunci

b) etiquetes/sobres

-Eleccions i Candidats

-Butlletí 91

a) Correccions

b) Anunci Balsells (\$100)

c) Imprimir/Distribuir

-Altres Qüestions

a) Pel·lícula L'Endemà a UCLA

b) Nou llibre de Liz Castro (fotos Via Catalana)

Aprovació acta anterior

Es llegeix i s'aprova l'acta de la reunió de consell del 9 de febrer d'enguany. El Pere informa que estarà a Barcelona la data de la propera reunió (12 d'abril). Es proposa ajornar la reunió fins el 19 d'abril. S'informa que el gendre del Quimet i la Nuri Andreu ha obert un bar a Los Alamitos. Es proposa fer la propera reunió del consell en aquest lloc. La Carme s'informarà de la possibilitat de fer-ho. Es proposa que es convidin els becaris a assistir a les reunions del consell en que se'ls hagi de implicar en tasques. Aleshores escriuran també l'acta.

Informe tresoreria

La Norma dona al Pere la documentació de la justificació de la subvenció del Ministeri que ha preparat l'Anna per a signar i trametre a l'oficina del Ministeri de l'Ambaixada Espanyola de Washington.

El Pere informa que 60 socis han renovat i s'han pagat \$1095 en quotes que s'han ingressat al compte del Casal de Bank of America. L'any anterior van renovar 70 socis. Es proposa que d'aquí un mes el Pere faci un recordatori als socis que no hagin renovat. Es proposa també que es verifiquin les adreces electròniques dels socis.

Correspondència

No hi ha correspondència.

Organització Aplec Primavera

Es repassen les responsabilitats de l'Aplec de Primavera que tindrà lloc al Rancho Dominguez el 26 d'abril usant com a guia les de l'aplec de tardor del 2014.

El Pere fa les correccions corresponents i enviarà les responsabilitats de l'Aplec de Primavera al consell i als becaris.

Heus aquí alguns dels punts que es van tractar.

-L'Ornella farà l'anunci. La Montse Jason el repartirà. El Pere ha imprès les etiquetes i les ha donades a l'Eli per a entregar a la Montse.

-Es penjarà l'anunci al Facebook del Casal.

-L'Anna Torrents portarà la seva camioneta per fer el trasllat del magatzem al Rancho. Els becaris ajudaran.

-L'Anna Torrents demanarà a l'Agustí Pagés si pot ajudar a dirigir la paella com a l'aplec anterior. Es demanarà a l'Agustí quins ingredients li agradaria afegir a la llista.

-El Pere o la Montse encarregaran el menjar a Ingardia Bros.

-L'Eli farà la sangria pel vermut. Arribarà d'hora. Es parla de quantitat.

-El Pere farà el compte d'ampolles de vi negre al magatzem i de cerveses Moritz i ho comunicarà al Quim i a la Norma. La Norma comprarà la cervesa.

-La Carme comprarà les tapes. Tallarà el formatge i el fuet abans a casa.

-L'Eli comprarà els sucus i les bosses de patates fredes.

-El Quim portarà el gel - si pot venir a l'Aplec. D'aquí a una setmana sabrà si té un altre compromís.

-S'han de comprar rotllos de tiquets a Smart & Final: 3 rotllos de tiquets senzills de diferents colors (a) per la paella, b) el vi d'ampolla i c) altres compres de \$1, i un rotllo de tiquets dobles per la rifa. L'Anna o la Norma faran aquesta compra.

-Un becarí s'encarregarà exclusivament de la música.

Eleccions i Candidats

Cal posar-se en contacte amb possibles candidats al consell.

Butlletí 91

L'Ornella informa que les correccions al But 91 estan fetes i l'esborrany fet i sent repassat. Ha tingut dificultat en la presentació de l'article de la Sharon perquè, al contrari dels altres articles, demana que les fotos tinguin una explicació.

El Balsells ha pagat un anunci de mitja pàgina.

Falta una foto del Guardino que el Pere enviarà.

Aquesta setmana l'Ornella enviarà el But91 a impremta. El Pere li ha de donar el numero d'exemplars. El Pere recollirà i distribuirà els

butlletins.

Es decideix que en els propers butlletins no es publicaran les actes de les reunions de Consell.

Altres Qüestions:

L'Anna ha informat que es presentarà la pel·lícula de l'Endemà a UCLA i que la Liz Castro està preparant un nou llibre. No hi ha més informació sobre les dates.

Informe tresoreria

L'Anna Torrents distribueix un full on es fa comparació del pressupost i les despeses/ ingressos reals del 2014.

El pressupost de despeses del 2014 fou de \$13,392 de les quals \$2,932 es projectaven com a despeses de funcionament (assegurança, lloguers, correus, pàgina web, impremta, manteniments) i \$10,460 en activitats. Les despeses reals foren \$10,162. Els ingressos dels 2014 (inclouen quotes, aplecs i festes, subvencions) es projectaven en \$13,392 i en efecte van ser de \$13,173. Cal tenir en compte que part dels ingressos reals foren subvencions que es debien del 2013. El Pere informa que en el compte d'estalvis del casal el balanç de cap any és de \$5,558.

Correspondència

Es llegeix la següent correspondència:
-Extra Space Storage (ESS) - informant que han no ens cobren per l'assegurança del magatzem. No obstant han pujat el preu del lloguer de \$83 a \$95. Es recomana que el Pere es posi en contacte amb ESS per tal de saber perquè i amb quina freqüència ens pujaran el lloguer del magatzem.

-Dani Gimeno, responsable de la Generalitat de Comunitats Catalanes de l'Exterior, sobre commemoracions d'efemèrides relacionades a personatges o moviments destacats de la història, cultura, llengua, política... catalana. Invita a proposar commemoracions de les comunitats catalanes de l'exterior. No es recomana cap resposta per part del Casal.

-Dani Gimeno, sobre possibilitat d'organitzar colònies per infants i joves (de 8 a 16 anys) a Catalunya. Demana que es difongui entre la comunitat catalana informació sobre aquestes colònies.

-Dani Gimeno, informant sobre resolucions del Consell de Comunitats Catalanes de l'Exterior celebrat el 15 de gener. Cap destacar la informació sobre les subvencions del 2014 i del 2015 i la Llei de la catalunya

Exterior.

-Roger Albinyana, secretari d'Afers Exteriors de la Generalitat, sobre valoracions i novetats en el 2015 per les Comunitats Catalanes. Parla del Registre de Catalans de l'Exterior per incloure'ls en l'acció del Govern, el pagament de subvencions.

-Joan Comellas, esmentant la memòria del nostre soci Agustí Guardino, qui va morir el prop passat 17 de gener.

Calendari

L'Aplec de Primavera tindrà lloc el 26 d'abril, l'Aplec de Tardor serà el 20 de setembre i la festa de Nadal serà el 6 de desembre. Els tres esdeveniments tindran lloc al rancho Dominguez. El Pere diu que ja ha demanat reserva per aquests dies a la Allison, la directora del Rancho. Es recomana que el calendari el publiqui al Butlletí.

Tramesa de petició quotes

Després de la reunió es preparen els sobres per la tramesa de petició de quotes. El Pere els posarà al correu el dilluns. La quota familiar s'ha posat a \$45. I s'informa que donatius seran acceptats gustosament i que són 'tax-deductible'.

Candidats / Eleccions

Els càrrecs de president, secretari, relacions públiques i activitats socials han caducat en el 2014. Cal trobar candidats per aquestes posicions del consell i seguidament convocar eleccions. Hauríem de fer les eleccions per tal de presentar el nou consell a l'Aplec de Primavera.

Cal posar-se en contacte personalment amb els socis per a animar-los a presentar-se. Es proposa invitar tots els socis a les reunions de consell. El Pere s'encarrega de veure si tenim un llistat d'emails exclusivament de socis.

Butlletí

Gairebé tots els articles del But 91 estan escrits i traduïts. La Carme Roig n'està acabant un sobre el Tasta Vins. El Pere ha distribuït els articles entre els becaris Balsells de UCI per a correcció.

Propera Reunió

La reunió de consell serà el diumenge 8 de març a casa de la Eli, 5876 Panama Dr., Buena Park, Ca. 90620.

Pot Luck

Després de la reunió els assistents

comparteixen un àpat 'pot luck'.

Reunió Ordinària del Consell Diumenge, 19 d'abril, 2015

Assistents i lloc:

Els assistents són Carme Roig, Anna Torrents, Eli de Val, Montse Jason, Norma Vargas, Laia Vicens i Pere Garriga. També assisteixen els socis Ignasi Mas i Elena Lasheras i el Manel Garrido en representació del Becaris Balsells. La reunió té lloc a casa de la Laia a Long Beach .

Ordre del Dia

- Aprovació acta anterior
- Correspondència
- Aplec
- Subvencions (Ministeri i Generalitat)
- Pel·lícula "L'Endemà"
- Premi Batista Roca
- Sant Joan
- Altres Qüestions
- Inventari magatzem

Aprovació acta anterior

El Pere distribueix l'acta de la última reunió de Consell del 8 de març d'enguany.

Correspondència

El Pere informa que s'ha rebut per correu bastantes quotes de renovacions de soci. El Pere ha depositat les quotes directament al compte corrent del Casal de Bank of America. En l'actualitat el Casal compte amb 77 socis que han pagat en el decurs de l'any \$1355.

Aplec

El Pere distribueix l'Organització de l'Aplec de Primavera 2015. L'Anna recollirà i portarà el menjar de Ingardia Bros. La Montse l'encarregarà. L'Agustí Pagès ha confirmat que dirigirà la cuina i farà els sofregits. No es llogarà una camioneta per a portar els articles de l'aplec del magatzem al Rancho. L'Anna en portarà una i l'Ignasi i l'Elena un altre. Altres membres del consell ajudaran amb els seus cotxes.

La Norma portarà roses.

L'Eli farà la sangria i comprarà articles pel pica-pica. La Carme Roig comparà i preparà les tapes.

S'anunciarà que es quedin socis al final de l'aplec per ajudar a netejar i a portar els estris al magatzem.

L'Anna Colilles i la Carme Roig faran una

demostració de com fer 'all i oli'.

La Norma pintarà les cares de nens i adults. Es trencarà l'olla.

El Pere o l'Anna posarà el xec donatiu a la bustia de l'Allison Bruesehof.

El Pere recordarà als becaris Balsells de UCI les seves tasques per l'aplec.

Després de la reunió l'Anna i el Pere faran un ràpid inventari del magatzem per veure què cal comprar per l'aplec.

Subvencions (Ministeri i Generalitat)

El Pere firma els documents que ha preparat l'Anna per les sol·licituds de subvenció del Ministeri. En farà copia i els depositarà al Dropbox del Casal abans de trametre'ls. Les subvencions de la Generalitat pel 2015 encara no s'han anunciat.

Pel·lícula "L'Endemà"

Es projectarà la pel·lícula L'endemà a University Hall de Cal State Fullerton el dissabte 9 de maig. Es un documental sobre què passaria a Catalunya el dia després de la seva independència.

Hi haurà un col·loqui després sobre impressions de la pel·lícula dels assistents. Cal anunciar-ho al tothom i a UCLA i UCI.

Premi Batista Roca

El Pere ha presentat en nom del Casal a la Montse Jason pel Premi Batista i Roca d'enguany. La Montse demana al Pere que s'assabenti de la data en que es faria el lliurement.

Sant Joan

La Carme proposa que es podria celebrar la Festa de Sant Joan a casa seva el dissabte 27 de juny.

Altres Qüestions

El Jordi Garcia Buscató, passat president del Casal que en l'actualitat viu a San Antonio, Texas, ha demanat alguns articles d'indumentària catalana pel seu ús personal. El Pere buscarà i li enviarà una faixa, un fulard, i una gorra del magatzem.

Es posarà a la pàgina web del Casal informació sobre què cal saber per a treballar als EEUU.

Inventari magatzem

Després de la reunió es fa un inventari d'articles relacionats a l'aplec.

Becaris de Boulder Colorado

Reunió Ordinària del Consell Diumenge, 16 d'agost, 2015

Assistents i lloc:

Marc Triquell, Josefina Vidal, Ornella Torralba, Anna Torrents.

A la cafeteria Panera Bread de Carson city. A la reunió vam parlar de la Via Lliure de LA i de com informar a tothom de manera efectiva per poder votar el dia 27S.

Informar Eleccions

1. L'Anna escriurà un resum dels passos a seguir per poder votar el 27S des de Califòrnia.
2. L'Anna ho enviarà a tothom utilitzant el mailing del Casal. Cal enviar-ho aquesta setmana. Cal que el Pere li envii l'arxiu de les adreces del Casal per imprimir-les.
3. La Josefina trucarà personalment a gent que potser no té tan d'accés als mitjans electrònics d'informació per assegurar-se que tenen els papers en regla per votar.

Via Lliure Los Angeles

1. Aquest any ho farem a Grand Park davant del City Hall de Los Angeles. El diumenge dia 30 d'Agost a les 11 AM.
2. L'ANC posarà una pancarta i el Casal farà el punter. Tot s'encarregarà a través del Marc Triquell perquè ens ofereixen un 15% de descompte. El Casal va pressupostar despeses per les activitats de la diada i per tant estem coberts parcialment per la subvenció de la Generalitat. L'Ornella farà el disseny del Punter i el Marc l'encarregarà juntament amb la pancarta de l'ANC.
3. S'enviarà informació de l'activitat de la via lliure via electrònica i en paper. Utilitzar el mailing de les eleccions per enviar la informació. Encara estem pendent del cartell final.
4. Caldria demanar permís a la policia. Demanarem al Pere que ho faci.

MARIA CARLES CARNER

La Maria va néixer el 1993 a Sabadell. Va adquirir molta experiència en empreses químiques i farmacèutiques treballant d'intern.

A la primavera del 2015 va acceptar la Balsells International Mobility amb la qual va fer recerca del seu projecte final de carrera a CU Boulder. Va treballar al BioFrontiers Institute, en un projecte en que col·laboraven els laboratoris del Dr. Theodore Randolph i el Dr. Robert Garcea. Durant aquests cinc mesos va acabar el projecte de fi de carrera per a obtenir el títol de Enginyer Químic que seguia a Barcelona. Era membre del grup de recerca que desenvolupava fàrmacs basats en proteïna; en particular aquells que investigaven noves maneres de formular una vacuna contra el virus HPV que causa el càncer cervical. Durant la seva estada, la Maria va guanyar noves habilitats del treball en laboratori en el camp de medicina dedicada a la investigació de noves tècniques de biologia.

En el juny del 2015 va acabar la carrera d'enginyeria química a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Després d'unes breus vacances a casa, la Beca Balsells l'ha tornat a portar a Boulder on continuarà els seus estudis fent un màster en Enginyeria Química.

Boulder s'acoba perfectament a la vida de la Maria a qui li encanten les activitats a l'aire lliure com ara corre, l'excursionisme i l'esquí.

Maria was born in 1993 in Sabadell, Barcelona. After doing many internships, she gained much experience in the pharmaceutical and chemical industries.

In the spring of 2015, she accepted a Balsells International Mobility research internship to work at CU-Boulder. She worked at the BioFrontiers Institute, in a project that was a collaboration between Dr. Theodore Randolph and Dr. Robert Garcea's laboratories. During these five months, she did her final project for the chemical engineering degree she was pursuing in Barcelona. She was part of a research group that was developing protein-based pharmaceuticals; particularly investigating new ways of formulating a new vaccine for the HPV virus, which causes cervical cancer. Throughout her stay, Maria gained additional laboratory skills working in

a medical field exploring new biotechnological techniques.

In July 2015, she graduated as a chemical engineer from the Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). After a brief vacation at home, the Balsells Graduate Fellowship brought her back to Boulder to pursue her master's degree in Chemical Engineering.

Boulder is the perfect fit for Maria because of her passion for the outdoors such as running, hiking, and skiing.

DAVID IGLESIAS

Vaig néixer a Lleida, a l'oest de Catalunya, el febrer del 1991. La meua vida allí va ser ben feliç i tracto de visitar el lloc tan sovint com puc perquè allí és on viuen alguns dels meus amics i la família. El 2010 vaig traslladar-me a Barcelona, una ciutat molt més gran i animada, per a estudiar la carrera d'Enginyer Aeroespacial.

Vaig treballar per primera vegada l'estiu del 2011, quan vaig ser intern en una companyia d'enginyers industrials. Allí vaig fer dissenys en CAD/CAM de diversos elements mecànics. Els dos estius següents vaig ser assistent de recerca en una companyia estatal de biotecnologia, IRTA, on vaig treballar en un laboratori dissenyant experiments i analitzant després les dades obtingudes. El 2014 vaig ser un de 7 estudiants espanyols seleccionats per a participar en la Escola d'Estiu de CVA, un seminari anual del sector espacial de tres setmanes per a estudiants i joves professionals.

Allí el meu grup havia de desenvolupar un nou concepte de fer llançaments a l'espai específicament per a posar micro-satèl·lits en òrbita. El setembre del 2014 se'm va concedir una beca de col·laboració del Ministeri

Boulder Colorado Fellowships

d'Educació i Cultura d'Espanya per a treballar amb un grup per a desenvolupar un nou model de ciutat intel·ligent dirigit per data (DDBM). Vaig acabar aquesta col·laboració el juny del 2015 havent après molt encara que no estigués relacionat als objectius de la meua carrera però em va permetre una visió més àmplia de les realitats de l'actualitat. A l'octubre del 2014 se'm va concedir la Beca Balsells en la modalitat de Mobilitat per a acabar el meu projecte de final de carrera a CU Boulder. A CU vaig treballar des del febrer fins el juliol del 2015 en el Laboratori de Sistemes de Turbulència i Energia (TESLA), que coordinava Peter E. Hamlington. La meua recerca es centrava en fer simulacions del model CFD d'una màquina de fer detonacions per a entendre millor alguns dels efectes de la física del fenomen que tenen lloc en les cambres de combustió d'aquests sistemes.

A l'agost començaré el màster d'Enginyer Aeroespacial centrat en Sistemes de Navegació de Satèl·lits i Astrodinàmica. Aquí espero obtenir els coneixements per a continuar treballant en el sector espacial, un camp que malgrat ser encara jove té el potencial de canviar dramàticament la manera que haurem de viure en un futur immediat. Una feina de somni? Doncs seria un que em permetés pensar fora del quadre i abordar els reptes que considero importants. També tinc interès en formar noves empreses i crec fermament que nous afanys poden fer una diferència enorme en el món si hi ha una motivació i un bon pla actuació que l'empenyi.

Em definiria com una persona intel·lectualment curiosa i apassionada en la seva carrera, a la vegada que considero vital tenir temps lleure. Els meus passatemps inclouen, entre altres coses, llegir, viatjar, provar nous menjars, escoltar música i passar estones amb els meus magnífics amics i família. Algunes persones que m'inspiren són Carl Sagan, Richard Feynman, Elon Musk i Nikola Tesla.

I was born in Lleida, western Catalonia, in February of 1991. My life there was very happy and I try to visit the place as often as I can since it's where some of my friends and family live. In 2010 I moved to Barcelona, a much bigger and livelier city, to start my studies in Aerospace Engineering.

My first work experience was in the summer of 2011, when I interned at an industrial engineering firm and performed CAD/CAM designs of various mechanical elements. The next two summers I was a research assistant at a biotech public company, IRTA, where I worked in a lab designing experiments and analyzing the data obtained. In 2014, I was one of the 7 Spanish students selected to participate in the CVA Summer School, an annual three-week seminar for students and young professionals of the space sector. There, my group was in charge of developing a new concept for a launcher designed specifically to send micro-satellites to orbit. In September of 2014 I was awarded a collaboration scholarship (Beca de Colaboración del MEC) by the Ministry of Education and Culture of Spain to work with a group developing new data-driven business models (DDBM) for smart cities. I finished my collaboration in June of 2015 having learned a lot of stuff that is not directly related to my major but that allows me to have a broader vision of the issues that we are facing nowadays. In October of 2014 I was awarded a position in the Balsells International Mobility Program to complete my bachelor's thesis at CU Boulder. At CU I worked from February to July of 2015 at the Turbulence and Energy Systems Lab (TESLA), coordinated by Peter E. Hamlington. My research was focused in running simulations of a CFD model of a detonation engine to better understand some of the physical phenomena that take place within the combustion chambers of such systems.

Next August I am going to start my master's degree in Aerospace Engineering, with a focus on Astrodynamics and Satellite Navigation Systems. Here, I hope to acquire the competence to allow me to pursue a career in the space sector, a field of knowledge that, despite being very young, I feel has the potential to dramatically change how we will live in the near future. What is my dream job? Any job that lets me think out of the box and tackle some of the challenges that I consider important. I also have an interest in entrepreneurship and I firmly believe that individual endeavors can make a huge difference in the world if there is a strong motivation and a proper execution behind.

I would define myself as intellectually curious and passionate about my career, although having leisure time is vital to me. My hobbies include, but are not limited to, reading, traveling, trying new food, listening to music and hanging out with my awesome friends and

family. Some people that inspire me are Carl Sagan, Richard Feynman, Elon Musk and Nikola Tesla.

FOTO

EDUARD JIMENEZ

L'Eduard va néixer el 1993 i va viure entre Barcelona i Almeria. Es va graduar el juliol del 2015 com a Enginyer Químic de la Universitat Autònoma de Barcelona. Durant la carrera se li va concedir una beca del Banco de Santander. Entre el 2009 i el 2014, l'Eduard va treballar a Coatesa, una companyia química dedicada als polímers de fluor. A la tardor del 2014 va acceptar la beca del programa Balsells International Mobility de recerca per a completar el seu projecte de final de carrera a la University of Colorado Boulder. Va treballar en el Grup de Enginyeria de Polímers (Andrew Goodwin Lab), sintetitzant i desenrotllant polímers de carbonats per a la tramesa de medicaments per a estudiar el seu comportament i la seva influència en diferents condicions i estímuls.

Finalment, l'Eduard va rebre la Beca Balsells per estudis de postgrau per un màster en Enginyeria Química i Biològica.

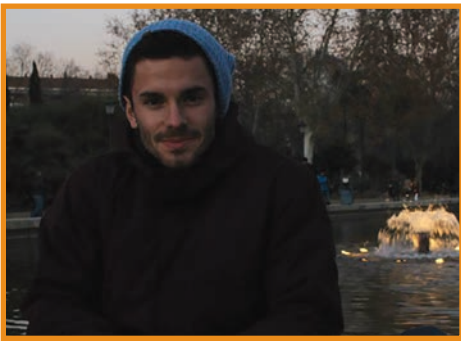
L'Eduard també és un jugador professional de futbol sala. Jugava en un equip de la segona divisió. Li agrada també la poesia, l'excursionisme i tota classe de menjars, i, naturalment, la ciència.

Eduard was born in 1993 and grew up between Barcelona and Almeria, Spain. He graduated in July 2015 with a degree in Chemical Engineering from the Universitat Autònoma de Barcelona. During his Bachelor's, he was awarded a scholarship from Banco Santander. Between 2009 and 2014, Eduard worked at Coatesa, a chemical company dedicated to Fluor-based polymer development. In the fall of 2014, he accepted a Balsells

International Mobility program research internship to perform his Final Degree Project at the University of Colorado Boulder. He worked in the Polymer Engineering Group (Andrew Goodwin Lab), synthesizing and developing carbonate polymers for drug delivery in order to study their behavior and interactions on different conditions and stimulus.

Finally, Eduard was awarded a Balsells Graduate Fellowship to pursue a Master's Degree in Chemical and Biological Engineering.

Eduard is also a professional indoor soccer player. He was playing in the second best Spanish league. He enjoys poetry, outdoors activities, all types of food and, of course, science.

Aplec de primavera

És el 26 d'abril, com sempre un dia ben maco al sud de Califòrnia, i el Casal es disposa a celebrar el seu tradicional Aplec de Primavera. Com des de fa bastants anys ja, els becaris Balsells de UCI, ens ajudaran a posar les instal·lacions als jardins del Rancho Dominguez i a preparar l'arròs. Ens trobem al magatzem del Casal que lloguem a la vora del Rancho. Un parell de socis del Casal han vingut amb les seves camionetes per a assistir a portar els estris que necessitarem: les bombones de gas, els fogons, les paelles, els aparells de música, les banderes, els llibres i les revistes, la farmaciola, les begudes... Fem el trasllat i es va muntant la cuina i la festa.

L'Anna Torrents, la tresorera, ha portat el menjar que com altres anys que hem

encarregat a Ingardia Bros. de Santa Ana. D'això se n'ha cuidat la Montse Jason. L'Anna també munta la caixa des d'on vendrà, amb l'ajuda de la Norma Lemoine, els tiquets pel menjar i les begudes. Al costat de la taquilla s'ha preparat una taula amb llibres en català i revistes. Aquí també celebrem 'el dia del llibre'

Un becarí també ha muntat els aparells de música sobre la plataforma amb els altaveus i ja comença a sonar una sardana... L'Agustí Pagès dirigeix la preparació de les tres grans paelles. Ja s'ha començat a fer el sofregit. S'han penjat les banderes catalanes, s'han netejat les taules i s'han disposat al voltant de l'escenari principal.

A la 1 de la tarda la Carme Roig i l'Anna Colilles tenen cura de la demostració de cuina. Aquesta vegada es tracta d'ensenyar com es fa un 'all i oli'. Després es pot fer una degustació del que s'ha demostrat acompanyat de la sangria que ens ha preparat l'Eli de Val i unes tapes, a base de formatge i olives. El Quim Vallvé ha muntat la barra i a més de la sangria es serveix cervesa fresca catalana, vi, cava i/o un bon sortit de begudes no-alcohòliques.

La paella es comença a servir a les 2. Es ben bona feta amb marisc, pollastre i altres carns. Després del menjar es ballen unes quantes sardanes. El Pere Garriga ensenya els passos essencials de la sardana als que assisteixen per primera vegada i en volen aprendre. En acabar la ballada toquem 'La Santa Espina'.

Mentre es ballen les sardanes els nens juguen els seus jocs dirigits pels pares del Cau. La Norma i la seva filla Natalia Vargas pinten les cares dels nens molt artísticament. Els nens juguen a 'trençar l'olla', més ben dit, la pinyata, que ha comprat la Laia Vicens. Es necessiten els cops d'un nen ben forçut per trençar aquesta pinyata!

Seguidament es procedeix a fer la rifa. L'Eli i la Norma han estat venent els números. Sobre l'escenari al costat de la música estan exposats tots els premis. N'hi ha al menys una dotzena. La Montse Jason ha comprat la major part dels regals. Hi han unes paneres molt maques. El premi principal és un enorme pernil que com altres anys s'ha comprat a La Española meats. La Carme Roig dirigeix el sorteig tot demanant 'mans innocents' per treure els números de la bossa.

Cap a les 5 comencem a plegar les coses. Els becaris s'han afanyat a netejar tots els estris de cuina i encara han tingut temps de jugar una mica a futbol. Escombrem i netegem el recinte de l'aplec, recollim la brossa, i tornem els estris al magatzem.

Són ja vora les 7. Donem les gràcies als col·laboradors. Tothom s'ho ha passat bé. Estem cansats... però satisfets.

It is the 26th of April, as usual a very nice Southern California day, and Casal is getting ready to celebrate its traditional Spring Picnic. As for the last many years the Balsells Fellows from UCI will help us set up the event in the gardens of Rancho Dominguez and to prepare the paellas. We meet at 10AM at Casal's storage location, not too far from the Rancho. A couple of Casal members have brought their trucks to help with the transportation. We'll need the gas tanks, the grills, the big paella pans, the music system, the flags, the books and magazines, the first aid kit, the beverages... We load the trucks and proceed with the transport. We set up the kitchen and the event.

Anna Torrents, the treasurer, has brought the food which as on other occasions we have ordered from Ingardia Bros of Santa Ana. Montse Jason has put in the order. Anna also sets up the cashier table, from which she will sell, with Norma Lemoine's help, the tickets for the food and beverages. Next to the cashier a table has been prepared for the Catalan books and magazines. We also celebrate Book Day here.

A Balsells Fellow has set up the music on the platform with the loudspeakers and we hear a sardana playing... Agustí Pagés directs the preparation of the three large paellas that will be cooked. He starts cooking the sofregit (a fried base of onion, garlic and tomato). The Catalan flags have been hanged, the tables have been cleaned and arranged around the platform.

At 1PM Carme Roig and Anna Colilles are in charge of the kitchen demonstration. This time it consists of showing how to prepare an 'all i oli' (a type of Catalan mayonnaise). After you will be

allowed to taste what has been taught perhaps accompanied by a sangria which Eli de Val has prepared and some typical tapes made of cheese and olives. Quim Vallvé has set up the bar and together with the sangria we can have a cold Catalan beer, wine, cava and/or a good variety of non-alcoholic drinks.

We start to serve the paella at 2PM. It is very good made with shellfish, chicken and other meats. After the meal we dance a few sardanas. Pere Garriga teaches the essential steps to those who are attending for the first time or want to learn and join in. We end the sardana session with "La Santa Espina".

While the sardanas are danced the children play games directed by the parents of the Cau. Norma and her daughter Natalia Vargas paint the faces of the children very artistically. The children are trying to break a piñata which Laia Vicens has bought. A very strong young man must hit it quite hard to break it!

This is followed by the raffle. Eli and Norma have been selling the tickets. The prizes are on exhibit on the music platform. There is at least a dozen. Montse Jason has bought most of these prizes. There are some very nice food baskets. The first prize is a big ham which as on other occasions has been bought from La Española. Carme Roig directs the raffle as she requests 'innocent hands' to pick the winning numbers out of the bag.

At about 5PM we start to pick up. The fellowship students have already been busy cleaning the cooking utensils and have still had time to kick a soccer ball around. We sweep and clean up the place, we dump all the trash bags in a dumpster, and we return the rest of our things to our storage.

It's getting close to 7PM. We thank all of the helpers. Everyone has had a good time. We are all tired... but well satisfied.

Projecció de la pel·lícula L'Endemà

El 9 de maig l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) va presentar el documental "L'Endemà" al University Hall de Cal State Fullerton. El Casal va ajudar amb la promoció d'aquest esdeveniment entre els seus socis i amics.

El nou documental tracta sobre el futur de Catalunya. Catalunya està passant una època política interessant on una percentatge bastant gran de la seva població està demanant la independència que podria significar la secessió de l'Estat Espanyol i la formació d'un nou estat europeu.

En els últims cinc anys manifestacions han tingut lloc a Catalunya involucrant milers de persones en un esforç de consolidar un moviment popular a favor de la independència. El govern central espanyol no en vol saber res. Malgrat això el govern català segueix endavant cap aquest fi. Les eleccions al parlament català del proper 27 de setembre serà en efecte un plebiscit per la independència.

La pel·lícula documental "L'Endemà", dirigida per la reconeguda directora Isona Passola, va ser estrenada el 2013. Tracta de respondre a la pregunta de què passaria el dia següent d'una hipotètica independència de Catalunya. Quins serien els reptes amb què s'enfrontarien dia-a-dia els Catalans.

La banda sonora de la pel·lícula és en català i castellà. A Catalunya els dos idiomes coexisteixen pacíficament i molts parlen qualsevol de les dues llengües en el curs d'un dia. No hi ha dubte però que hi ha una clara orientació a defensar i protegir la llengua catalana, la llengua original del país que ha estat amenaçada des de la fi de la Guerra de la Successió de 1714. La pel·lícula però mostra les dues llengües sent usades harmoniosament entre la societat catalana.

La directora Isona Passola explica que la pel·lícula vol donar clars, sòlids i contrastats arguments explicats per personalitats ben informades ja siguin catalans o d'altres països. Intenta aclarir els dubtes de la gent que tingui dificultats per decidir-se.

Molts catalans voldrien tenir el dret a

decidir si volen o no viure en un país independent. Naturalment però un bon percentatge de la població té dubtes importants sobre la qüestió. Es pregunten si val la pena crear una nova nació i molts també tenen vincles de família amb el poble espanyol. Dubten que Catalunya pugui ser una nació independent viable. Es pregunten què passaria amb les seves pensions, la moneda, la seguretat social, l'assegurança mèdica que proporciona l'estat. L'atur, que ara ja és un greu problema a Catalunya, seria pitjor? Les empreses multinacionals com considerarien una Catalunya independent. Tindria Catalunya accés a la Unió Europea? Quina mena de relació tindria Catalunya amb Espanya? Estaria millor Catalunya sense perdre res del que ja té?

El documental va acabar amb la cançó de la Doris Day dels anys 50: "Que serà, serà".

Després de pel·lícula es va obrir un col·loqui entre els assistents assessorat pel professor Mark Redhead de Cal State Fullerton. Es van tractar temes finances, el deute nacional, immigració, seguretat, corrupció política, futbol. Hi ha bastants exemples amb resultats dispars de nacions europees que han obtingut en els últims anys la independència: la República Txeca, Eslovènia, els Països Bàltics, Sèrbia, Croàcia, Macedònia, Ucraïna...

PROJECTION OF THE MOVIE "THE DAY AFTER"

On May 9 the National Catalan Assembly (ANC) presented the new documentary "L'Endemà" (The Day After) at University Hall on the campus of Cal State Fullerton. Casal helped promote this event among its members and friends.

The new documentary is about the future of Catalonia. Catalonia is going through an interesting political time in which a considerable percentage of the population is demanding a vote for independence, which might mean secession from Spain and the emergence of a new state in Europe.

In the last five years massive demonstrations involving more than a million people have taken place throughout Catalonia in an attempt to consolidate a grass-roots movement.

The Spanish government does not want to hear about it but the Catalan Government is pushing ahead. The regional elections to Parliament of this coming September 27 is expected to become a matter of fact plebiscite on independence.

The movie-documentary "L'Endemà", directed by accredited Isona Pasola, was released in 2013. It tries to answer the question of what might happen the day after a hypothetical independent Catalonia. What practical challenges will face people's day-to-day lives.

The movie soundtrack is in Catalan and in Spanish. In Catalonia both languages coexist peacefully and everyone uses either language at one point or another. There is no doubt however that there is a clear push to defend and protect the Catalan language, as it is the original language of the territory and has been under threat ever since the 1714 War of Succession. The movie though shows both languages working harmoniously in the Catalan society.

According to director Isona Passola the movie pretends to provide clear, solid, contrasting reasons as given by informed national and international figures. It proposes to clear up doubts of people trying to make up their minds on the issue.

Most Catalans want to have the freedom to decide whether or not they want to have a sovereign country. Naturally a good percentage of the population have substantial doubts on the matter. They wonder whether it is worth creating a new country and have strong emotional ties with the rest of Spain. They doubt that Catalonia can become a viable country. They wonder what will happen to their pensions, currency, social security, state provided medical insurance. Unemployment is already a big problem in Catalonia, will it get worse? How would the international business community view Catalan independence. Would Catalonia have access into the European union? What kind of relationship would Catalonia maintain with Spain? Would Catalonia be better off without losing anything?

The documentary ended fittingly with the 50s Doris Day hit song: "Que serà, serà".

An interesting discussion was held after the movie moderated by Cal State Fullerton professor Mark Redhead. Issues concerning financing, national debt, immigration, security, political corruption, soccer were brought up. Examples abound on the varying fates of European countries gaining independence Czech republic, Baltic States, Serbia, Croatia, Slovenia, Macedonia, Ukraine...

La Via Lliure

Per Roger de Llúria

Sota una xafogor esgotadora i sol de justícia, una cinquantena de patriotes ens manifestarem a favor de la llibertat de Catalunya a Los Angeles. La sectorial d'exterior de l'ANC, per tant, ha complert un any més amb lluita per la Independència des de Califòrnia, amb la col·laboració del Casal. La jornada, però, no fou lliure d'esdeveniments inesperats. Mentre els manifestants esperàvem a l'ombra del glamurós Ajuntament de Los Angeles, un vehicle negre carregat d'unionistes ens insultà deliberadament. "Sois tontos!", ens digueren. "Pobrets", vàrem pensar. El tarannà català fou immediatament de diàleg, de fer veure la llum a aquells pobres arplegats víctimes de les clavegueres de l'estat espanyol. Els intrusos marxaren abans de que els poguéssim convèncer, malauradament.

El segon encontre fou més plàcid, aquesta vegada amb una parella de nuvis catalans, acabats de casar. Un cop preses les fotos per a la memòria, ens dirigírem al solàrium de n'Ignasi i n'Helena per a fer una excel·lent barbacoa. Entre cervesa i cervesa, comentàrem la jornada així com preparar futurs trobades.

On a stifling sultry morning and under a hot sun, about fifty patriots demonstrated in favor of Catalonia's freedom in Los Angeles. The foreign segment of the ANC (Catalan National Assembly), has thus fulfilled once more its commitment to Independence from California, with the collaboration of Casal. The day was not free, however, of unexpected incidents. While we were waiting in the shadow of the glamorous Los Angeles City Hall, a black car full of unionists drove by deliberately insulting us. "You are idiots", they shouted. "You poor things", we thought. The Catalan temperament would have been to have a dialogue with them on the subject, to make those poor collected victims of the sewers of the Spanish state see the light. Unfortunately the intruders left before we could convince them.

The second incident was more pleasant, this time it was a Catalan couple who had just wed. Once the photos were taken to commemorate the event, we went over to the solarium of Ignasi and Helena where we enjoyed an excellent barbecue. Between beer and beer we commented on the day and made plans for future get-togethers.

27S Guia de Votar

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA 2015

Com ja sabeu el President Artur Mas ha convocat eleccions al Parlament de Catalunya per al dia 27 de Setembre de 2015. Vegeu link: <http://dai.ly/x308ywd>. Com puc VOTAR el 27-S des de Califòrnia?

A. Electors CERA - RESIDENTS PERMANENTS A L'EXTRANGER registrats al Consolat

A1. Sol·licitud de vot:

Demana la sol·licitud de vot entre el 4 i 29 d'Agost omplint el formulari de la sol·licitud de vot que ja has d'haver rebut a casa i/o pots imprimir des del següent enllaç: http://www.exteriores.gob.es/Portal/es/ServiciosAlCiudadano/SiEstasEnElExtranjero/Documents/EPC2015%20impreso%20solicitud%20vxc%20CERA%20VC1cbis_CAT%20INTERACTIVO.pdf

Envia la sol·licitud de vot junt amb una còpia del DNI i/o passaport per fax o correu postal a la teva delegació electoral:

Barcelona : Via Laietana, 8 - 08003 Barcelona. FAX: 011-34 932 95 74 03 o 011-34 933 10 19 23

Tarragona: Pare Agustí Altisent, 1 - 43005 Tarragona. FAX: 011-34 977 21 33 40

Lleida: Bonaire, 47-49 – 25004 Lleida. FAX: 011-34 973 23 64 89 o 011-34 973 23 53 26

Girona: Cap de Creus, 6 – 17005 Girona. FAX: 011-34 972 22 73 06 o 011-34 972 21 90 00

L'estat de la tramitació de les sol·licituds de vot per correu es pot consultar online en la 'Sede electrónica del Instituto Nacional de Estadística': https://sede.ine.gob.es/consulta_voto_correo

A2. Rebuda de la documentació oficial per poder votar: La documentació amb les paperetes per poder votar arribarà entre l'1 i el 15 de setembre.

A.3 Votar:

VOT EN URNA: entre el 23 i el 25 de setembre, anar al Consolat a votar directament.

o bé

VOT PER CORREU CERTIFICAT AL CONSOLAT: fins el 22 de setembre, enviar el vot per correu certificat a: Consulate General of Spain 5055 Wilshire Blvd #860, Los Angeles, CA 90036

B. Electors ERTA - RESIDENTS TEMPORALS A L'EXTRANGER no registrats al Consolat

B.1 Sol·licitud de vot: La sol·licitud per formar part de l'ERTA s'ha de formular personalment al Consolat del 4 al 29 d'agost. La inscripció a l'ERTA és per un sol procés electoral. L'imprès de sol·licitud es pot trobar al Consolat directament i/o en aquest enllaç: (http://locales2015.mir.es/documents/10729/22377/VC.1_b_ERTA.pdf/0e31b502-3dbf-460f-8029-ff737d-7de78d).

B.2 Rebuda de la documentació oficial per poder votar: La documentació amb les paperetes per poder votar arribarà entre l'1 i el 15 de setembre.

B.3 Votar: Com a elector ERTA només pots votar per correu (no pots votar en urna) i has d'enviar el sobre adreçat a la MESA ELECTORAL de la teva circumscripció a Catalunya, per correu certificat, fins el 23 de setembre.

En cas de dubtes pots trucar a:

Anna 949-742-1935; Marc 213-446-5296; Josefina 310-570-5210; Ornella 310-663-4751

Barcelona, 11 de setembre 1714

Per Pere Garriga

Un dels llibres que estimo de la meua biblioteca és una Història de Barcelona de Joan Castellar-Gassol. Consisteix en 23 cròniques que podrien haver estat escrites per un periodista que hagués visitat Barcelona periòdicament durant els últims més de dos mil anys de la seva història per a informar el públic sobre esdeveniments importants de la ciutat. Les cròniques són entretingudes i et situen molt bé en el lloc i el temps de l'acció.

Vaig conèixer al Castellar-Gassol fa anys en una trobada de casals d'arreu del món a començaments del segle XXI a Barcelona. No recordo precisament com em va arribar a les mans el seu llibre sobre la història de Barcelona. És una traducció a l'anglès de l'original escrit en català. Potser me'l va donar ell mateix. En el llibre he trobat una anotació escrita per mi dient que l'havia acabat de llegir a l'abril del 2001. Algunes vegades després havia coincidit amb Castellar-Gassol a la plaça de la Catedral a les ballades de sardanes dels diumenges. Sempre em recordava i em preguntava com anaven les coses per Califòrnia...

Castellar-Gassol va morir el febrer del 2011 als 77 anys. Era fill d'Igualada. S'havia dedicat al periodisme des de molt jove i s'ha dit que va introduir a l'Estat espanyol el periodisme d'investigació. Va ser corresponsal de premsa en diversos països. És autor d'una vintena de llibres entre d'altres sobre Gitanos, Montserrat, Dalí, Picasso, Gaudí... Va ser també director de la revista 'La Nació' i últimament de 'Cultura' editat per la Generalitat. Havia escrit per Siglo XX, Cambio 16, Selecciones Reader's Digest i moltes d'altres revistes.

He tornat a llegir el llibre recentment i, sempre un amant de la història, com la primera vegada, m'ha encantat. He buscat el llibre en la seva versió original catalana a varies de les principals llibreries de Barcelona però a tot arreu està exhaurida. Tanmateix, les seves versions traduïdes en altres quatre o cinc idiomes no ho estan.

M'ha interessat la seva crònica anomenada El Districte de La Ribera, 1714. Explica la història del setge i la capitulació de la ciutat de Barcelona en la Guerra de la Successió. És un tema, malgrat els 300 anys que han transcorregut des dels esdeveniments, que donades les aspiracions sobiranistes catalanes, segueix sent d'actualitat.

Castellar-Gassol ens explica la història com l'hauria viscut Josep Forners, un professor de medicina i membre del Consell de Cent de Barcelona. Mai s'havia imaginat que un dia hauria de canviar el bisturi per una pistola, però aquell 11 de setembre de 1714, ho hauria de fer. Aquell dia tots els ciutadans havien estat mobilitzats i al doctor Forners li tocava manar una companyia d'estudiants de medicina.

A les quatre de la matinada va començar el bombardeig de la ciutat. Al davant de les muralles s'havien posicionat un exèrcit franco-castellà de 40 mil soldats. Les campanes de les esglésies de la ciutat repicaven l'estat d'alerta. La situació era desesperant. Es temia que l'enemic entraria pel baluard de Santa Clara, part de la muralla del districte del port de La Ribera que havia quedat bastant malmès en les batalles del passat agost. Les recents pluges havien ajudat a enderrocar els punts febles del baluard. La costa davant la muralla era un camp enfangat ple de cadàvers de soldats per enterrar.

Per a defensar els baluards a tota costa de l'assalt dels enemics s'havien aixecat barricades que les dotzenes de gremis dels diferents oficis que aleshores exercien a la ciutat defensarien. Ja no eren soldats els que estaven cridats a fer aquesta última resistència. El més gran

dels gremis era el dels estudiants de medicina.

Un cronista anglès, testimoni de la batalla del 11 de setembre va publicar unes setmanes després en un diari de Londres: The Deplorable History of the Catalans - with an account of what happened in the late siege of Barcelona: "The besieged fiercely defended every inch of ground. The bitterest battle was fought at the bastion of St. Peter. Finally, at eight o'clock in the evening, to save the city from sacking and barbarity, three persons of the City Council negotiated the surrender with these conditions: their lives would be saved; the city would not be sacked; they agreed to surrender to the King of Spain. And all of those who would not want to enter into the service of the armies of France or Spain would be at liberty to go where they wished. None of this has happened."

Sobretot la rendició de Barcelona va suposar l'ocupació militar de Barcelona. Es va abolir la constitució i drets del Principat i es van imposar les lleis de Castella. Es va tancar la Universitat de Barcelona i es van imposar nous impostos al poble.

I quines van ser les causes d'aquesta davallada? Tot va començar amb la mort sense descendents del rei Carles II d'Espanya el 1700, l'últim de la dinastia dels Àustries. Abans de morir havia fet testament a favor de Felip d'Anjou, un nét del rei Lluís XIV de França. Però l'emperador d'Àustria creia que al seu germà Karl tenia més drets dinàstics a la corona que no pas el francès. I heus aquí que l'aliança de França i Espanya es pensava desbarataria l'equilibri de les grans potències europees. Les pretensions dinàstiques dels Àustria van ser recolzades en una Gran Aliança formada per Anglaterra, Holanda, molts dels estats independents alemanys, Portugal i Savoia.

Pels catalans no era pas estrany desconfiar del francès. Pocs anys abans, en el 1697, Lluís XIV havia tractat ja d'annexar Catalunya a França. Inevitablement va esclatar la guerra de la Successió Espanyola que va involucrar totes les potències europees. En camps de batalla als Països Baixos i a Itàlia les forces dels aliats dels Àustria van derrotar els Borbons. A la península es van lliurar batalles al llarg de Catalunya, Aragó, i Castella. Lluís XIV ja donava senyals de voler claudicar, però el 1711 inesperadament va morir l'emperador d'Àustria i l'arxiduc Karl es va convertir en el nou emperador. Ara l'equilibri de poders de les monarquies europees quedarien desequilibrades si l'emperador d'Àustria fos també el rei d'Espanya. L'Aliança es va enderrocar i el 1713 per la Pau d'Utrecht els antics aliats: Anglaterra, Holanda i Àustria van fer les paus amb Espanya i França. Anglaterra en va sortir força bé amb aquest tractat. França li va cedir el Canadà i Espanya li va donar Gibraltar, Menorca i drets al tracte d'esclaus amb les colònies espanyoles... I d'aquesta manera es reconeixia a Felip V, el primer rei Borbó d'Espanya.

Catalunya va quedar doncs abandonada a la mercè de les forces franco-castellanes. Trista situació! Es va decidir però resistir fins el final. Un final que va ser desastrós per Barcelona. A més de les pèrdues de les llibertats del Principat, amb la rendició del 11 de setembre del 1714, el rei va manar l'evacuació sense recompensa de bona part del barri de la Ribera (1200 habitants) on s'edificaria una ciutadella o fortalesa per a vigilar la ciutat. L'ús del català en qualsevol procés legal es va prohibir. Inclús la campana de la catedral que alertava la població de Barcelona a la defensa de la ciutat es va manar fondre!

Barcelona, 11 de setembre 1714

Per Pere Garriga

Molts dels defensors morts en les últimes batalles van ser enterrats en el Fossar de les Moreres al costat de l'església de Santa Maria del Mar del barri de La Ribera.

En el 1715, el General Moragues, un dels dirigents de la defensa de la ciutat, va tractar d'escapar, sense èxit, de Barcelona. Se li va tallar el cap, i com a escarment, es va penjar el seu cap en una gàbia de ferro en una de les portes d'entrada a la ciutat. Allí el van deixar durant 12 anys! Imagineu-vos l'escena.

I què va passar amb el Dr. Forners? Doncs no li va faltar feina. Dels 34 mil habitants amb que va quedar reduïda la ciutat, població similar a la que Barcelona tenia a finals del Segle XIV després de la pesta negra, bona part d'ella miserablement pobre, afamada i malalta. La Facultat de Medicina va continuar en funcions. El 1725 tenim notícies que el Dr. Forners va ser enviat a Marsella per l'Ajuntament de Barcelona per a estudiar un brot de plaga en aquesta ciutat. Es guarda encara el seu informe.

Castellar-Gassol acaba la seva crònica amb aquestes paraules: Els que ens visiten per a aprendre alguna cosa de la història de Catalunya sovint comenten que tan la nostra festa nacional com l'himne paradoxalment commemoren derrotes; però el què és més important invoquen resistència a l'opressió i ressorgiment després de derrota.

BARCELONA, SEPTEMBER 11, 1714

One of the favorite books I keep on my bookshelf is a History of Barcelona by Joan Castellar-Gassol. It consists of 23 chronicles written in the style of a newspaper reporter who may have been visiting Barcelona periodically during the last two thousand years to inform the public on some important event going on in the city. The stories are entertaining and put you right into the scene of the time and place.

I met Castellar-Gassol some years ago towards the beginning of our century at a gathering of Catalan clubs from around the world which took place in Barcelona. I can't remember precisely how his book on Barcelona history was put into my hands. It is in fact an English version of the original book written in Catalan. Maybe he gave it to me himself. In the book I found a note I had jotted down indicating I had finished reading it in April of 2001. Sometime afterwards we would meet coincidentally attending the midday sardana dancing in front of the Cathedral. He would always remember who I was and would ask me how things were going in California...

Castellar-Gassol died in February of 2011 at the age of 77. He was born in Igualada. He had been working in the field of journalism from an early age and is said to have introduced Spain to investigative reporting. He had been a newspaper correspondent at a number of countries. He wrote some twenty books in the course of his life on such subjects as Gypsies, Montserrat, the lives of Dalí, Picasso, Gaudí... He had also been the director of La Nació magazine and lately of Generalitat's Culture. He had written articles in such magazines as Siglo XX, Cambio 16, Selecciones Reader's Digest and many more.

I have read his book on Barcelona again recently and being as I am a

lover of history, I was once again delighted with the read. I tried to find the original Catalan version of the book in Barcelona at several of its most important book stores with no luck. But they all had several versions of his book translated in four or five languages. I imagine the tourists love it.

I was interested in his Chronicle 19, called Ribera District 1714. It tells the story of the siege and and surrender of Barcelona at the end of the War of Succession. It is a subject that remains a current event, despite the 300 years that have gone by since, given the present independence aspirations of the Catalans.

Castellar-Gassol tells the story as might have been witnessed by Josep Forners, a professor of Medicine and a member of Barcelona's Council of One Hundred. He never thought that someday he would have to exchange his scalpel for a pistol, but that is what he was asked to do on 11 September of 1714. On that day all of Barcelona's citizens had been mobilized and doctor Forners was asked to command a company of medical students.

The bombardment of Barcelona started at 4 AM. An army of 40 thousand Franco-Castilian soldiers had positioned themselves in front of Barcelona's wall. The church bells were ringing in alarm. The situation was one of despair. It was feared that the enemy would assail the Santa Clara bastion, defending the wall of the harbor district of La Ribera. Santa Clara had been considerably damaged that previous August. Recent rains had further weaken the structure. it was a sorry scene. The muddy shoreline in front of the wall was strewn with hundreds of bodies of soldiers waiting to be buried.

To defend the bastions at all cost from the impending attack barricades had been set up each defended by members of the different city trade guilds. There were no longer soldiers available to be called to defend the city in its last defense. The largest of the guilds was that of the medical students.

J. Baker, an English reporter who witnessed the onslaught of 11 September, published his story in a London journal some weeks later:

The Deplorable History of the Catalans - with an account of what happened in the late siege of Barcelona: "The besieged fiercely defended every inch of ground. The bitterest battle was fought at the bastion of St. Peter. Finally, at eight o'clock in the evening, to save the city from sacking and barbarity, three persons of the City Council negotiated the surrender with these conditions: their lives would be saved; the city would not be sacked; they agreed to surrender to the King of Spain. And all of those who would not want to enter into the service of the armies of France or Spain would be at liberty to go where they wished. None of this has happened."

The surrender of Barcelona meant its military occupation. The constitution and rights of the citizens of the Catalan Principality were abolished and the laws of Castile were instead imposed. The University of Barcelona was closed and new taxes were established on the people.

And what were the causes of this terrible turn in Catalan history? It all started with the death of Charles II of Spain in 1700, the last king of the Austria dynasty. Before his death he had made out a will in favor of Philippe d'Anjou, a grandson of king Louie XIV of France, to succeed him. But the emperor of Austria believed his brother Karl had better dynastic rights to the crown than the Frenchman. And it was also thought the

Eusebi Molera a Califòrnia

France-Spain alliance would unsettle the balance of power of the great European countries. The dynastic aspirations of the Austria were supported by a Grand Alliance formed by England, Holland, many German states, Portugal and Savoy.

There was nothing unusual about the lack of trust of Catalans towards the French. A few years before, in 1697, Louie XIV had tried to annex Catalonia to France. Inevitably the War of Succession involved most of Europe. Battles were fought in the Netherlands, and Italy to the detriment of the Bourbon cause. In the peninsula battles raged throughout Castile, Aragon and Catalonia. Louie was giving signs of wanting to sue for peace when all of a sudden in 1711 the emperor of Austria died and was succeeded by his brother Karl. Now it was felt the balance of power of Europe would be unsettled if the emperor of Austria were also the king of Spain. The Grand Alliance was hence dissolved and in 1713 the Peace of Utrecht was signed according to which England, Holland and Austria ceased all hostilities against France and Spain. France as a result had to cede Canada to England and to England Spain gave Gibraltar, Minorca and its rights to deal in the slave markets of America... in such a manner Felipe V was recognized as the first Bourbon king of Spain.

Catalonia was thus abandoned by all and left at the mercy of the Franco-Castilian forces. A very sad situation! The decision was made to resist to the end. An end that was disastrous for Barcelona. With the surrender of 11 September 1714 the king ordered, in addition to the loss of the freedoms of the Principality the evacuation, without compensation, of a good segment of the Ribera neighborhood (some 1200 inhabitants) so a military fort could be built, known as the Ciutadella, to watch over the city. Catalan was forbidden to be used in any type of legal proceedings. Even the bell of the Barcelona cathedral which had been calling the city to arms during the siege was ordered melted!

Many of the city defenders were buried in a common grave by the sea side of the Ribera church of Santa Maria del Mar called Fossar de les Moreres.

In 1715, General Moragues, one of leaders of the defense of the city, tried an unsuccessful escape. He was executed and his severed head, as a lesson, was ordered hung in an iron cage at one of the entrance portals of the city. It remained there for the next 12 years! Imagine the scene.

And what happened to Dr. Forners? Well he did not lack work. Of the 34 thousand inhabitants that remained alive in the city, a population similar to that of the Barcelona at the end of the 14th century after the Black Plague, most were in a miserable condition poor, hungry and sick. The Medical Faculty continued its work as before the war. In 1725 we have news of Dr. Forners being sent to Marseille by the Barcelona City Council to study an outbreak of plague in this city. His report original is still available.

Castellar-Gassol ends his chronicle saying: Visitors who come to learn something of the history of Catalonia often comment on the fact that both its national holiday and national anthem paradoxically commemorate crushing losses; but what is more important is that they invoke resistance to oppression and resurgence from defeat.

L'estat de Califòrnia i la Generalitat de Catalunya han signat acords de cooperació. Els lligams entre Catalunya i Califòrnia vénen de lluny. De fet, quan, el 1767, les terres de la actual Califòrnia van esdevenir una unitat política, amb unes incipients estructures d'estat, van tenir com a primera autoritat política un català: Gaspar de Portolà. El 1770 (i fins al 1777), el segon governador de Califòrnia va ser un altre català: Pere Fages. El 1800, un tercer governador català: Pere d'Alberni. Un exemple més, si calia, de la vocació catalana per construir estats: l'estat propi, l'estat de Ponent, el del Nord, i alguns de més llunyans.

Però aquestes construccions estrictament polítiques s'han de basar, també, en iniciatives econòmiques (que, al seu torn, es basen en innovacions). Seguint amb els catalans a Califòrnia, els passos següents van ser realitzats per enginyers militars: Miquel Constançó, el primer cartògraf i el primer planificador de la xarxa viària, i, des del 1870, Eusebi Molera.

La trajectòria d'Eusebi Molera i Bros (Vic, 1846-San Francisco de Califòrnia, 1932) és especialment interessant. La podem conèixer gràcies a la recerca de la RACAB (Real Academia de Ciències i Arts de Barcelona), o al web Histocat de la FEHC. Un flamant i jove enginyer militar liberal català, Eusebi Molera, fill d'un pare militar de Vic, amic del general Joan Prim, va decidir, amb el suport de la seva família, deixar l'exèrcit espanyol, i marxar als Estats Units: primer a Nova York, però de seguida a Califòrnia.

La seva primera feina important va ser el 1872 al departament de fars de l'estat de Califòrnia. Molera va projectar i dirigir la construcció de més de vint fars de la costa del Pacífic. A més, atesa la densitat de les boires, va idear un sistema de senyals acústics. Paral·lelament, va fer treballs cartogràfics d'algunes de les valls dels rius californians.

A partir d'un cert moment, però, eren tan grans les possibilitats que s'obrien per a ell en el camp privat, que va creure necessari sortir de l'administració, i centrar-se exclusivament en el món de l'enginyeria i l'arquitectura privades. Com que les seves aptituds tècniques i empresarials eren molt variades, Molera va treballar –i innovar– en molts àmbits. Per exemple, va iniciar un original sistema d'il·luminació elèctrica viària basat en un arc elèctric, canonades i miralls generadors de raigs de llum. Fins al fil de tungstè d'Edison, aquest sistema seria molt útil. Com que Molera va inventar, també, un sistema elèctric de ventilació, i de bombeig d'aigua, va esdevenir assessor, i després, soci d'empreses mineres: The Consolidated Gold Fields and South Africa Ltd, dedicada a l'extracció d'or, i Pilones Mining Co., dedicada a la mineria de la plata i del plom. Al mateix temps, es va ocupar de la modernització de les explotacions agropecuàries heretades per la seva muller californiana, Amelia Vallejo Cooper.

Eusebi Molera a Califòrnia

Els breus retorns a Catalunya entre 1870 i 1932, Eusebi Molera va mantenir una forta relació amb Catalunya. Sabem des de les revistes a les quals estava subscript, els llibres que rebia (per exemple, L'Atlàntida, amb dedicatòria autògrafa de Verdaguer) o les cartes que escrivia, fins a detalls de les seves estades a Barcelona, i a Vic. La darrera, amb motiu de l'Exposició del 1929 (als 83 anys, doncs), va viure tres mesos a l'Hotel Colom de la plaça de la Catedral de Barcelona.

Francesc Roca

L'econòmic 19 maig, 2015

De Fundació d'Estudis Històrics de Catalunya

EUSEBI MOLERA IN CALIFORNIA

The state of California and the Generalitat of Catalonia have recently signed cooperation agreements. The links between Catalonia and California have however a long history. As a matter of fact, when in 1767 the land which is now California became a political unit, the beginning of the structure of a state, it had, as its first political authority a Catalan: Gaspar de Portolà. In 1770 (and until 1777), the second governor of California was another Catalan: Pere Fages. In 1800, the third governor of Catalan origin was Pere d'Alberni. Here we have one more example of the Catalan vocation for state building.

But these strictly political constructions have to be based also on economic initiatives (which in turn are based on innovation). Continuing with California Catalans, consider the work of early military engineers: Miquel Constançó, the first cartographer and first planner of a California road network in the 1770s, and, in 1870, Eusebi Molera.

The life of Eusebi Molera Bros (born in Vic, 1846, died in San Francisco, 1932) is specially interesting. We know about it thanks to the research of RACAB (Real Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona), and the web page Histocat of the FEHC (Fundació d'Estudis Històrics de Catalunya). Eusebi Molera was a young recently graduated liberal military Catalan engineer, son of a military father from Vic, a friend of General Joan Prim. With the support of his family he decided to resign from the Spanish army and travel to the United States, first to New York, but soon after to California.

His first important job was in 1872 with the department in charge of lighthouses of the California coast. Molera designed and directed the construction of over twenty lighthouses along the Pacific coast. In addition, because of the density of the fog along this coast he designed a system of acoustic signals. At the same time he did cartographic work on some of the valleys of California rivers.

At a certain point however, the possibilities opening up to him in the private sector were so great that he thought it to leave the state administration and dedicate himself exclusively to engineering and architectural work in private enterprises. Since his technical and management skills were very diverse, Molera worked - and was an innovator - in many areas. For example, he designed an original electrical illumination system based on an electric arc, mirrors and tubes to generate light beams. This was a very useful system until Edison came up with the tungsten wire. Molera also became a consultant and later a

partner in mine exploitations making use of his inventions in electrical ventilation and water pumping systems: The Consolidated Gold Fields and South Africa Limited, dedicated to the mining of gold, and Pilonas Mining Co., dedicated to silver and lead mining. At the time he was busy modernizing the farming and livestock business inherited from his California wife Amelia Vallejo Cooper.

Brief visits to Catalonia

Between 1870 and 1932 Molera maintained a close relationship with Catalonia. We know this from the magazines to which he subscribed and the books he received (for example L'Atlàntida, with a handwritten autographic dedication by Verdaguer) or the letters that he wrote, and from details of his visits to Barcelona and Vic. The last visit was on account of the 1929 Barcelona World Exhibit (he was then 83), during which he stayed for three months at the Hotel Colom at Barcelona's Plaça de la Catedral.

Francesc Roca

L'econòmic May 19, 2015

Fundació d'Estudis Històrics de Catalunya

Curs de sardanes

Per Anna Torrents

Aquest estiu vaig anar a visitar la família. Durant la meua estada vaig tenir l'ocasió d'assistir a classes de sardanes, un curset organitzat per Riudebitlles Sardanista amb la col·laboració de l'Ajuntament de Sant Pere de Riudebitlles. Em van donar la següent informació que m'agradaria compartir amb tots vosaltres, i especialment amb el nostre estimat amic Joan Comellas.

La Sardana

La Sardana és una dansa tradicional catalana ballada per un nombre indeterminat de balladors agafats de la mà i formant una rotllana, al so d'una formació musical anomenada cobla.

Normes a tenir en compte

A la sardana pot entrar-hi tothom, sense distinció de sexe, raça, nacionalitat, manera de pensar,...

Per entrar a la rotllana he de saber, com a mínim, marcar els passos.

Si hi entres en parella, el noi dona sempre la mà dreta a la noia. Si t'afegeixes a la rotllana tot sol ho has de fer sempre procurant no trencar la parella que estigui ballant, és a dir, sempre hem d'entrar pel costat esquerre del noi o a la dreta de la noia.

Els passos de la sardana

A la sardana tenim dues menes de passos: els curts i els llargs.

Els CURTS:

- Es punteja amb un peu, es creua, i es punteja amb l'altre.
- Consten de dos compassos cadascun: el peu que punteja i el creuament.
- Es ballen amb les mans abaixades.

Els LLARGS:

-Com indica el seu nom, duren més que els curts i consten de quatre compassos. Si comencem per l'esquerra seria així: peu esquerre/dret/esquerre -creuament- peu dret/esquerre/dret-creuament-....

- Es ballen amb les mans enlaire.

La millor manera d'aprendre els passos és practicar-los: SOM-HI!

Estils de ballar sardanes

No tots les poblacions de Catalunya fem servir el mateix estil per ballar sardanes, si bé és cert, que els curts són sempre curts i els llargs són sempre llargs per tot arreu. La manera de repartir i començar en algun moment concret són diferents.

Els dos estils més populars i coneguts pels sardanistes són el selvatà i l'empordanès.

L'empordanès és l'estil que es balla gairebé a tot Catalunya i la Catalunya Nord excepte al Gironès, la Selva i una part del Maresme que fan servir el selvatà.

Les característiques de l'estil empordanès són que les tirades acaben al costat que vinguin llevat de la quarta de llargs i els contrapunts que han d'acabar i començar al costat esquerre.

També hi ha l'estil manresà que es diferencia en què la sardana en comptes de 10 tirades en té 7. Les tirades són com l'estil empordanès.

Una sardana completa

Totes les sardanes es componen de 10 tirades, distribuïdes de la manera següent:

- Introït de flabiol (també s'anomena preludi)
- dues tirades de curts
- dues tirades de llargs
- dues tirades de curts
- dues tirades de llargs
- contrapunt – una tirada de llargs
- contrapunt – una tirada de llargs
- toc final

Tanmateix, des de finals del segle XX és cada cop més freqüent interpretar sardanes en tirades de 7, segons l'estructura següent:

- Introït
- 1a tirada: 1a tirada de curts
- 2a tirada: 2a tirada de curts
- 3a tirada: 1a tirada de llargs
- 4a tirada: 2a tirada de llargs
- 5a tirada: 3a tirada de curts
- 6a tirada: 3a tirada de llargs
- Contrapunt
- 7a tirada: 4a tirada de llargs
- toc final

A part de saber puntejar a punt a cada compàs i fer els desplaçaments a dreta i esquerra adequadament, els balladors (o almenys alguns d'ells) han de saber comptar, interpretar i repartir, ja que cada sardana és diferent i per tant té diferents ritmes i tiratge (nombre de compassos de la tirada de curts i de la de llargs)

Tirada de curts o CURTS

Habitualment té un nombre senar de compassos, de setze a quaranta-cinc, i es caracteritza perquè en aquestes tirades els balladors mantenen els braços avall. En el primer compàs de la tirada de curts el peu esquerre s'avança, fa un punt a terra i retrocedeix. En el següent compàs el ballador es desplaça cap a la dreta i seguidament marca un nou punt amb la dreta. El segueix un nou desplaçament i punt cap a l'esquerra i així successivament alternant la dreta i l'esquerra. Cada quatre compassos, doncs, es torna al mateix lloc. Dins una mateixa sardana la tirada de curs és única i es repeteix la mateixa melodia les vegades que sona.

Tirada de llargs o LLARGS

Habitualment té un nombre senar de compassos, de cinquanta-cinc a noranta-cinc (en algunes sardanes, excepcionalment poden superar els cent compassos), i en aquest els balladors alcen els braços. Els desplaçaments a dreta i esquerra són idèntics a la tirada de curts, la diferència és que en els llargs el nombre de punts a marcar és tres, en lloc d'un. Així doncs, cada vuit compassos es torna al mateix lloc. Dins una mateixa sardana la tirada de llargs és única i es repeteix la mateixa melodia les sis vegades que sona.

Introït i contrapunt

-Introït: Cada sardana s'obre amb un curt refilar de flabiol acabat amb un toc de tamborí que serveix per a anunciar als balladors que la

Curs de sardanes

sardana és a punt de començar.

-Contrapunt: Abans de les dues últimes tirades (una en el cas de sardanes de 7 tirades) hi ha una petita pausa de ball, en la qual els balladors abaixen els braços, mentre el flabiol toca de nou unes breu notes com a solista.

Interpretar

Cal memoritzar en quins compassos hi ha canvis de ritme, per tal de ballar pausadament o saltar segons la música. Podem distingir clarament dos tipus de salt durant la sardana, tot i que la interpretació dependrà de cada sardana i ballador:

-salt petit o saltiró: en els llargs, fragment posterior a la presentació del tema musical per part de la tenora en el qual els tibles tenen una melodia de caràcter picat que es reflecteix amb aquest pas interpretatiu de la colla, idèntic al salt, però com indica el nom, més petit.

-salt fort o "amunt": el tema presentat per la tenora a l'inici dels llargs sona interpretat per tota la cobla, lògicament amb un volum fort. Mentre es punteja se salta 3 cops per compàs, que corresponen aproximadament a dues corxeres i una negra.

En concursos i exhibicions cada colla sardanista, formada habitualment per sis parelles, té una persona encarregada de dir a la resta de balladors en quin compàs han d'executar aquests salts i la resta d'interpretació, que pot ser el mateix cap de colla o un altre membre. En aquestes competicions s'avalua la sensibilitat en la interpretació de la sardana i la capacitat de coordinació de la colla per tal d'executar-ho alhora. En aplecs i ballades populars la interpretació és més lliure però es procura interpretar com a mínim el salt fort.

Cop final

Acabada la sardana, encara al darrer compàs de la darrera tirada de llargs, la cobla toca el darrer acord amb un cop sec, en el qual els balladors avancen els braços en direcció al mig de la rotllana en senyal de comiat.

La sardana es balla a nivell popular en festes majors i celebracions, i també en actes exclusivament sardanistes, com ara les ballades (també dites audicions), els aplecs i concursos i exhibicions de colles. També s'interpreta en concerts. Així doncs, en la sardana actual podem distingir els següents tipus:

a) Sardana de concert: tot i que pot ser ballada, és més apropiada per escoltar en concert. Les sardanes que s'interpreten en un concert usualment són de 4 tirades: dues de curts i dues de llargs.

b) Sardana coral: la cobla té l'acompanyament d'una coral, de manera que la sardana permet ser cantada.

c) Sardana obligada: en la cobla destaca la melodia d'un instrument (o més d'un) que és protagonista per sobre dels altres, bé sigui la tenora, el tible, el fiscorn, el flabiol o qualsevol altre.

d) Sardana de lluïment: generalment es tracta d'una colla sardanista que balla de manera uniformada i homogènia i se sol ballar en concursos i exhibicions. Si es tracta d'un concurs l'objectiu és competir entre diferents colles per valorar quina balla millor, tant en la interpretació com en l'execució de la mateixa.

e) Sardana de punts lliures: els dansaires introdueixen jocs de peus sense deixar el compàs o la rotllana. La dificultat rau en què tots els dansaires han d'estar coordinats i atents per ballar els passos que prèviament s'han inventat i memoritzat. Un dels dansaires va anomenant els diferents noms dels passos i tota la colla els ha d'executar en el moment precís. Generalment es balla en concursos i es valora no només la coordinació sinó la sincronia amb la música i els diferents punts ballats.

f) Sardana de germanor: aplega la totalitat dels participants, els quals formen una única rotllana. Se sol ballar al final d'un concurs, festa o aplec, i consta habitualment d'una tirada de curts i una tirada de llargs.

g) Sardana manresana: també anomenada sardana de 7 tirades. És una sardana que té 3 tirades de curts i quatre de llargs. Aquest tipus de sardana és cada cop més freqüent que la de 10 tirades. S'interpreta tant en ballades de sardanes com en concursos de colles.

h) Sardana revessa: el compositor posa a prova els oients i dificulta la distinció entre els curts i els llargs, de manera que suposo un repte per als dansaires quan han d'esbrinar-ne el tiratge. Generalment se n'interpreta una en els concursos de colles. També hi ha concursos individuals de sardanes revesses; en aquests, els concursants, que no ballen, han d'endevinar el tiratge d'un cert nombre de sardanes revesses.

La cobla

La cobla és l'orquestra popular catalana de la sardana. Aquesta orquestra posseeix des de principis del segle XX la següent configuració amb onze músics i dotze instruments:

1. El flabiol, flauta de dimensions reduïdes que serveix per interpretar l'inici i els contrapunts de la sardana.
2. El tamborí, tambor menut altrament conegut per tabal, que també toca el flabiolaire.
3. El tible, instrument de fusta, de doble canya, amb un aspecte similar a l'oboè.
4. La tenora, també un instrument de fusta de doble canya, més gran que el tible, i acabat en una campana metàl·lica.
5. La trompeta.
6. El trombó, normalment de pistons, més rarament de vares.
7. El fiscorn.
8. El contrabaix, però és només amb tres cordes.

A vegades pot haver-hi més músics en una cobla, com ara tres trompetes.

Repartiment

Repartiment de sardanes de 7 tirades:

1a tirada – 1a tirada de CURTS: es comença amb el peu esquerre i l'utilitzem per comptar els compassos de la música. A cada punteig i cada canvi li correspon un compàs. Aquesta tirada no es reparteix i va seguida d'una segona tirada de curts,

2a tirada – 2a tirada de CURTS: aquesta tirada s’ha d’acabar amb els peus junts fent SEMPRES un dos.

3a tirada – 1a tirada de LLARGS: es comença amb el peu contrari al costat on hem acabat, és a dir, si hem acabat al costat esquerre es començarà amb el peu dret o a la inversa. Aquesta tirada l’utilitzem per comptar els compassos de la tirada de llargs. Aquesta tirada no es reparteix i segueix amb la segona tirada de llargs.

4a tirada – 2a tirada de LLARGS: aquesta tirada s’ha d’acabar amb els peus junts fent SEMPRES un dos.

5a tirada – 3a tirada de CURTS: si el tiratge és IMPAR cal fer un “tres”, si el tiratge és PARELL cal fer un “dos”.

6a tirada – 3a tirada de LLARGS: es comença amb el peu contrari al costat on hem acabat. Aquesta tirada ens portarà al CONTRAPUNT, i ens obliga a acabar-la al costat esquerre i per tant el repartir és més complicat i es fa segons el mètode -10. (vegeu a sota)

La dansa es para i refila el flabiol.

7a tirada – 4a tirada de LLARGS: s’ha d’acabar al costat esquerre, per tant es repartirà segons el mètode -10. Aquesta tirada es reparteix i FORA.

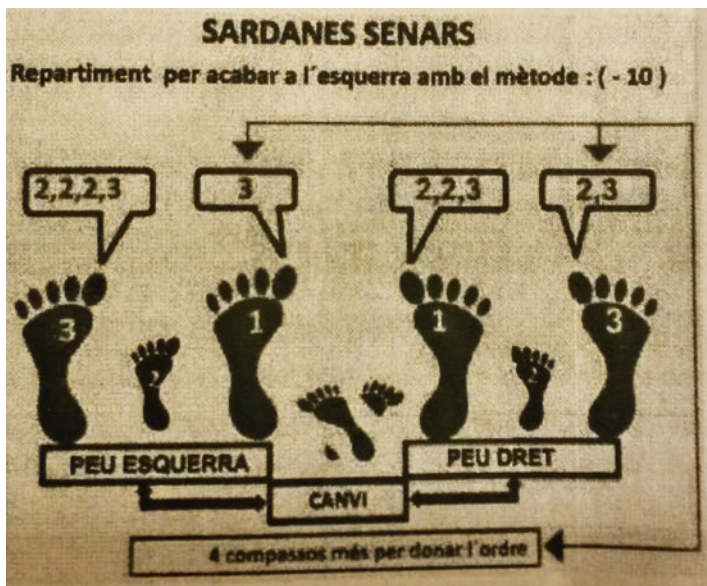
Mètode -10

Afecta a les últimes tirades de llargs.

Al tiratge obtingut al comptar la 1a tirada de llargs li restarem 10 compassos i ens fixarem amb quin peu cau aquest compàs.

Serà una de les posicions del gràfic, i aquesta posició li correspon el repartiment indicat. Cal tenir en compte el moment d’avisar als altres balladors.

SOM-HI!!! Fem rotllana!!!

SARDANA CLASS

This summer I visited the family in Catalonia. During my visit I had a chance to attend a course of Sardana Dancing organized by Riudebitlles Sardanista in collaboration with the Sant Pere de Riudebitlles City Hall. They gave me the following information which I would like to share with all of you and specially our dear friend Joan Comellas.

The Sardana

The sardana is a traditional Catalan dance which is performed by an indeterminate number of dancers holding hands in the form of a circle accompanied by the music of a musical band called a cobla.

Important Rules

Anyone may enter the circle to dance, regardless of their sex, race, nationality, beliefs... The only requirement is that, at a minimum, you have learned the basic sardana steps.

If you enter the circle as a couple, the gentleman gives his right hand always to the lady. If you enter the circle alone you should try not to break a couple who may have entered together, that is, you must always enter from the left hand of the gentleman or the right of the lady.

The Sardana Steps

The Sardana has two types of steps: the short steps and the long steps.

The SHORT STEPS:

- You put one foot forward and point with the toe of that foot to the ground, you then cross your feet, and then put the other foot forward and point with the toe of that foot to the ground. -Each short step consists of two beats: the beat with which you point the tip of your foot and the beat with which you cross your feet.

-The short steps are danced with your hands down.

The LONG STEPS:

-As the name indicates this step lasts longer than the short step. It consists of 4 beats. If we start with the left foot it works like this: left foot forward/right foot forward/left foot forward/cross feet/right foot forward/left foot forward/right foot forward/cross feet...

-You dance with your hands shoulder high,

The best way to learn the steps is by practicing: LETS-GO!

Sardana Dancing Styles

Not all of the towns of Catalonia dance sardanas the same way, though it is true that the short steps are always short steps and the long steps are always long steps anywhere. But the way the steps are distributed during the dance and the way you start differs.

The two most popular styles of sardana dancing are known as the salvatà and the empordanès.

The empordanès style is danced through Catalonia except in Girona, la Selva and sections of Maresme where the salvatà style is preferably performed.

The characteristics of the empordanès it does not matter on which side the tirades or stretches (i.e. the sequences of long steps or short steps) end, except the fourth stretch of long steps and the counterpoints. These always have to end and start on the left hand side.

Curs de sardanes

There is also the Manresa style which differs in that the sardana has 7 stretches instead of 10. Each stretch follows the empordanès style.

A Complete Sardana

Sardanes have 10 stretches, which are distributed in the following manner:

- the prelude announced by the pipe
- two stretches of short steps
- two stretches of long steps
- two stretches of short steps
- two stretches of long steps
- counterpoint (announced by the pipe) - followed by a stretch of long steps
- counterpoint (announced by the pipe) - followed by a stretch of long steps
- last chord

However, since the turn of the XXth Century sardanas frequently have only 7 stretches, consisting of the following structure:

- prelude
- 1st stretch: first stretch of short steps
- 2nd stretch: second stretch of short steps
- 3rd stretch: first stretch of long steps
- 4th stretch: second stretch of long steps
- 5th stretch: third stretch of short steps
- 6th stretch: third stretch of long steps
- Counterpoint
- 7th stretch: fourth stretch of long steps
- final chord

In addition to learning how to dance each step of each beat and move to the left or the right correctly, the dancers (or at least some of them) have to know how to count, interpret and distribute, because each sardana is different and therefore has a different number of beats to the short steps and the long steps.

The Short Step Stretch

It usually has an odd number of beats, between 16 and 45, and it is characterized by the dancers keeping their hands down. You start by putting your left foot forward on the first beat of the short steps, pointing it on the ground with the toe and then withdrawing it. On the second beat the dancer moves toward the right, crossing his feet and on the third beat putting his right foot forward and pointing it on the ground with his toe. Now the dancer moves toward the right and repeats the crossing of the feet and pointing the toe to the ground on the following two beats. Thus every four beats the dancer returns to the same point where he started. In any given sardana the short step stretch is unique and repeats itself with the same melody every time.

The Long Step Stretch

Normally it has an odd number of beats, between 55 and 95 (in some exceptional sardanas the long step stretch may exceed 100 beats). During this stretch the dancers lift their arms. The movements toward the right and left are identical as the short step, the difference being that in the long steps the toe touches the ground is three times (changing feet time), instead of once. Thus every 8 beats the dancer returns to same spot. In any given sardana the long step stretch is unique and the same melody is repeated six times.

Prelude and Counterpoint

-Prelude: Every sardana starts with a short call by the pipe and ending with a roll of the small drum which announces to the dancers that a sardana is about to start.

-Counterpoint: Before the last two stretches (excepting a seven stretch sardana in which there would only be one counterpoint) there is a short pause in the dancing, during which the dancers lower their arms while the pipe plays a short solo melody.

Interpretation

One must be careful to note at which beat there is a change in rhythm. The change in rhythm calls for the dancers to dance either unhurriedly and deliberately or to dance in a jumping manner. One can distinguish the two rhythms easily, though the interpretation may differ according to each sardana or dancer:

-a short jump called saltiró: in the course of the long steps, after the presentation of the musical theme by the tenora, the treble instruments play a melody of a accented beat which is interpreted by the group by a short jump movement. Saltiró means a short jump.

-the high jump or "amunt": the theme presented by the tenora at the beginning of the long steps is now played by the entire musical band or cobla, with at a strong higher volume. While the toe is pointed to the ground the dancer jumps three times within the same beat, which corresponds to two quavers and one quarter note.

In contests or sardana exhibitions each dancing group or 'colla', is formed by six couples, and one person has the responsibility of counting the steps and indicating at which beat the jumps and the other interpretative movements occur to the rest of the group. In these competitions the feeling of the interpretation of the sardana is evaluated as is the coordination with which the group executes the movements simultaneously. At the popular dances of sardanes the interpretation is much freer, but as a minimum, everyone should try to interpret the high jump together.

Final chord

At the end of the sardana, at the last beat of the last stretch of long steps, the cobla plays the last chord sharply, at which point the dancers extend their arms forward toward the center of the ring indicating the end of the dance.

The sardana is danced popularly at town major festival holidays and celebrations, and also at sardana concerts, sardana gatherings, contests and exhibitions by colles. It is also played without dancing as concert music. Thus, at present, we can distinguish the following types of sardanes:

a) *Concert sardanes*: though it may be danced it is more appropriately played for listening. Concert sardanes usually consist of 4 stretches: two short step stretches and two long step stretches.

b) *Choral Sardanas*: the *cobla* in this case is accompanied by a choral group which sings the sardana melodies.

c) *Sardana obligato*: one instrument (or more than one) of the *cobla* is featured above all the others. The instrument may be the *tenora*, or any of the other *cobla* instruments such as the pipe, the flute, the horn or any other instrument.

d) *Exhibition Sardana*: generally this would be a sardana danced by a certain group to show off its ability in a contest or exhibition. If in a contest the object is to compete with other groups to evaluate which group dances best both in terms of interpretation and of execution.

e) *Sardana of free steps*: in this case the dancers introduce new steps in their performance while keeping the sardana beats and keeping the circle together without letting go of their hands. The difficulty is in having all of the dancers coordinated in their different steps which they have previously memorized. One of the dancers announces the steps and the group execute it simultaneously and in unison at the precise moment of time. It is generally performed in contests and the coordination and synchronism with the music is evaluated.

f) *Brotherhood Sardana*: this sardana gathers all the participants together in one big circle. It is usually danced at the very end of a contest, gathering or festivity and consists of a single stretch of short steps and a single stretch of long steps.

g) *Manresa Sardana*: also known as a sardana of 7 stretches. It is a sardana which consists of 3 stretches of short steps, and four stretches of long steps. This type of sardana is becoming more frequent than the 10 stretch sardana. It is interpreted at both sardana popular dances and at contests of colles.

h) *Reverse Sardana*: the composer purposely challenges the listeners by making it difficult to distinguish the short steps from the long steps. This complicates the distribution of the steps for the dancers due to the difficulty to identify the beginning of each stretch sequence. It is generally interpreted at contests. There are also contests of reverse sardanas at which the contestants have to guess the number of beats of each stretch of several reverse sardanes.

The cobla

The *cobla* is the classical band that plays sardanas. Since the beginning of the XXth century the *cobla* consists of 11 musicians and 12 instruments:

1. The pipe, a type of a flute of small dimension which is used principally to announce the prelude and counterpoints of the sardana.
2. The small drum, played by the same musician that plays the pipe.
3. The soprano flute, a woodwind, similar to a oboe.
4. The *tenora*, a woodwind, larger than the soprano flute, with bell shaped metallic end.
5. The trumpet or horn.
6. The trombone, with two valves.

7. The french horn or fiscorn.

8. The base fiddle, but with only three strings.

Sometimes there may be a few more musicians added to the *cobla*, such as three horns.

Distribution

Distribution of steps of a sardana of 7 stretches:

1st stretch - 1st short step stretch: it starts with the left foot and is used to count the beats of the music. Every pointing to the ground with the toe and every change of direction or crossing corresponds to a beat. This stretch is not distributed and is followed by the second stretch of short steps,

2nd stretch - 2nd stretch of short steps: this stretch always has to end with the two feet together making always a so-called *dos* or two steps.

3rd stretch - 1st stretch of long steps: it starts with the opposite foot to the side where the previous stretch ended, that is, if it ended on the left side, one starts with the right foot, or vice versa. We use this stretch to count the number of beats of the long step stretch. This stretch is not distributed and is followed by the second stretch of long steps.

4th stretch - 2nd stretch of long steps: this stretch has to end with the feet together always making a *dos*.

5th stretch - 3rd stretch of short steps: if the stretch had an odd number of beats one must execute a *tres* or three steps, if the number of beats of the stretch was an even number one must execute a *dos*.

6th stretch - 3rd stretch of long steps: it starts with the opposite foot to the side upon which it was ended. This stretch will take us to the COUNTERPOINT, and forces us to end it always on the left side, therefore the steps have to be distributed for this to happen and this is accomplished according to the method -10 below.

The dance stops while the pipe plays its counterpoint tune.

7th stretch - 4th stretch of long steps: one must end on the left side, therefore it is distributed according to the method -10 below. This stretch is distributed and is followed by the final chord and the shout FORA.

Method -10

It affects the last stretches of the long steps.

To the number of beats obtained by counting the stretch of long steps one must subtract 10 beats paying attention to the foot upon which this beat falls.

It will be one of the positions indicated in the graph, and to this position the indicated distribution is required. One must also regard the moment at which to announce the steps to the other dancers.

LET'S GO!!! Let's form the ring!!!

Recepta

PITS DE GALL AL VI NEGRE

Per Pere Garriga

Tot i que no puc dir que sigui un gourmet, si que gaudeixo quan sóc a Catalunya menjant un bon dinar. I un dels llocs preferits de fer-ho per mi és a Vilafranca del Penedès, el poble dels meus avis.

He pensat que aquesta vegada podríem presentar un plat del Penedès.

Vilafranca sabreu té un mercat cada dissabte, famós des de l'edat mitjana i citat per Giacomo Casanova, famós també en molts àmbits... Els pollastres de Vilafranca són llegendaris i per les festes nadalenques la fira del gall té un gran renom.

El Penedès també és famós pels seus vins. Els seus vins negres són d'alta qualitat. Heus aquí doncs una recepta del Penedès en que es combinen pollastre i vi. La recepta l'he trobat en La Nostra Cuina Comarca a Comarca, un llibre de fa uns anys publicat per la direcció del diari Avui. Diu que el prepara Ton Mata el xef propietari de Cal Ton, un dels millors restaurants del Penedès. És clar que aquí a Califòrnia no podem comprar els mateixos ingredients que trobaríem a Vilafranca, però tot i així, si algú prepara aquest plat a casa, agrairia la invitació.

Ingredients:

1. Quatre pits de gall desossats
2. Mantega
3. Salsa espanyola
4. Brou d'aviram
5. Vi negre Merlot
6. Pasta fresca
7. Pinyons
8. Sal i pebre

Realització:

1. Feu tres filets dels pits de gall i salpebreu-los
2. A continuació agafeu una paella i poseu-hi mantega; quan estigui calenta afegiu-hi els pits de gall. Procureu que quedin ben daurats per fora i sagnant per dins. Traieu-

los de la paella i poseu-los en un lloc on es mantinguin calents.

3. Feu la salsa a la mateixa paella on heu daurat els filets de pits de gall. Feu una reducció amb el vi, la salsa espanyola i el brou, procurant que quedi ben cremosa
4. Al mateix temps bulliu la pasta i deixeu-la al dente.
5. Agafeu una paella i, amb una mica de mantega, daureu el pinyons i afegiu-hi la pasta fresca.
6. Munteu el plat posant-hi primer els filets de gall. Cobriu-los amb la salsa de vi negre pasta i pinyons. Serviu-ho ben calent.

La salsa espanyola es pot preparar de moltes maneres. Una salsa espanyola bàsica es fa amb 2 litres de brou, 4 onces de carn de porc, 4 onces de carn de bou, un vas de xerès, piment, sal i pebre, 2 cebes, 2 tomàquets, una fulla de llorer, 4 cullerades de mantega, una cullerada de julivert a trossets, una cullerada de farina. Es fon primer la mantega i es va afegint de mica en mica la farina, remenant amb una cullera de fusta, s'afegeix tallat a trossets la ceba, el julivert juntament amb la fulla de llorer i el brou. Afegir-hi la carn de bou i de porc i deixar que cogui durant dues hores. Afegir el xerès i els tomàquets. Deixar que bulli a foc lent una estona.

Chicken Breast in Red Wine

Though I would not call myself a gourmand, when in Catalonia I do look forward to eating a good dinner. And one of the favorite locations to do this for me is Vilafranca del Penedés, my grandparents' town.

I thought that in this issue of the Butlletí we could present a dish from the Penedés region. You may know that Vilafranca has a town market every Saturday, famous since the Middle Ages and referenced by no other than Giacomo Casanova, well known for other endeavors... Vilafranca poultry has a legendary reputation and its Christmas Chicken Fair attracts people from all over.

The Penedés region is also well known for its wines. The red wines are of high quality. Here then is a recipe from the Penedés region which combines chicken with wine. I found this recipe in La Nostra Cuina Comarca a Comarca (Our Cooking from County to County), a book published some time ago under the auspices of the newspaper Avui. The recipe is said to come from Ton Mata, the owner-chef of Cal Ton, one of the best restaurants of the Penedés. Of course, here in California we cannot buy the same ingredients that we would find in Vilafranca, but even so, if someone would venture to try this dish at home, please invite me!

Ingredients:

1. Four boneless chicken breasts
2. Butter
3. Spanish sauce
4. Chicken broth
5. Merlot red wine
6. Fresh pasta
7. Pine nuts
8. Salt and pepper

Preparation:

1. Season the three chicken breasts with salt and pepper.
2. Melt the butter in a heated pan, then add the chicken. Make sure they are golden on the outside but still bloody on the inside. Remove them from the pan but keep them in a location where they remain hot.
3. Cook the sauce in the same pan where you have cooked the chicken. Reduce the wine, the Spanish sauce, and the broth, taking care that it become nice and creamy.
4. At the same time cook the pasta al dente.
5. Take the pan and with a little butter cook the pine nuts to a golden texture and add the pasta.
6. Arrange on a dish by depositing first the chicken breasts. Cover them then with the red wine sauce and serve with the pasta and pine nuts. Make sure it is nice and hot.

The Spanish sauce can be prepared in many ways. To prepare a basic Spanish sauce that can be used with this and other meals use two liters of broth, 4 oz. of ham, 4 oz. of beef, a glass of sherry, pimento, salt and pepper, 2 onions, 2 tomatoes, a bay leaf, 4 spoonfuls of butter, one spoonful of chopped parsley and one spoonful of flour. Melt first the butter and add, slowly the flour stirring all the while with a wooden spoon. Then add the chopped onion, the parsley with the bay leaf and the broth. Add the beef and ham and cook for about two hours. Add the sherry and the tomatoes and let it simmer a while.

Treu la Llengua

(Stick out your tongue)

Anna Torrents

Locucions o frases fetes que comencen per la lletra p(*)

Idiomatic expressions that start with the letter p()*

Uniu els elements de les dues columnes i obtindreu algunes locucions que comencen per la lletra p. Relacioneu-les amb els significats que hi ha a sota. Connect the right words of each of the two columns below to find an expression that starts with the letter p. Relate these their meaning further below.

Columna A	Columna B	Locució	Significat
Pam	a pas	1.	
pas	descomptat	2.	
peix	a pam	3.	
pel cap	o per cols	4.	
pel cap	al cove	5.	
per	de músic	6.	
per naps	alt	7.	
poc	baix	8.	
postres	coneixement	9.	

a) lentament (<i>slowly</i>)	d) com a màxim (<i>at most</i>)	g) per una cosa o altra (<i>for whatever reason</i>)
b) detalladament (<i>in detail</i>)	e) com a mínim (<i>at least</i>)	h) manca de seny (<i>bad judgement</i>)
c) cosa enllestida (<i>it's ready</i>)	f) naturalment (<i>of course</i>)	i) fruita seca (<i>dried fruit</i>)

Sol. 1-a:pam a pam-detalladament;2-b:pas a pas-lentament;3-c:peix al cove-cosa enllestida;4-d:pel cap alt-coma màxim;5-e:pel cap baix-com a mínim;6-f:per descomptat-naturalment;7-g:per naps o per cols-per una cosa o altra;8-h:poc coneixement-manca de seny;9-i:postres de músic-fruita seca.

Barbarismes que comencen per la lletra p (*)

Barbarisms that start with the letter p

Escriuiu en la graella la forma correcta d'aquests barbarismes:

Write in the table below the correct expression for these barbarisms:

No s'ha de dir... <i>You should not say...</i>	Cal dir... <i>You should say...</i>	No s'ha de dir... <i>You should not say...</i>	Cal dir... <i>You should say...</i>
1. pantufles		9. píldores	
2. paraigües		10. plaç	
3. panyals		11. poliilla	
4. papilles		12. pulgades	
5. polvera		13. postes	
6. paro		14. prendes	
7. pedido		15. paiassos	
8. pesadilla		16. pèsam	

Sol. 1-sabatilles/pantofles;2-paraigua;3-bolquers;4-farinetes;5-polvorera;6-atur;7-comanda;8-malson;9-píndoles;10-termini;11-arna;12-polzades;13-pals;14-peces;15-pallassos;16-condol.

(*) N. Brugarolas, C. Cortés, M.J. Francés, L. Ivorra, R. Nebot, V.J. Santamaria, *Curs de llengua catalana NIVELL D*, Ed. Castellnou, 2001.

Catalan language classes

- * Have you ever thought about learning a new language?
- * Do you want to improve your Catalan skills?
- * Looking forward to knowing more about Catalan culture?

Contact:
Sílvia Òlivas
(group or individual classes)

scomasolivas@gmail.com
(626) 389 7239

IT'S TIME TO DO IT!

GREAT OPPORTUNITY FOR DESERVING CATALAN ENGINEERING STUDENTS!

The Balsells Foundation
offers generous
Fellowships and Financial Aid Grants
to study at outstanding universities
in California and Colorado for

Graduate Fellowships
Postdoctoral Fellowships
Undergraduate Mobility Program Scholarships

Find out more details at:
<http://balsells.eng.uci.edu/>,
www.colorado.edu/engineering/research/balsells,
www.uccs.edu/Documents/eas/eas/Balsell_UCCS_EAS

VOLEU PARTICIPAR?

Si teniu alguna informació, article o alguna cosa per comentar, i ho voleu publicar al Butlletí...
Envieu la informació a: ornellatorralba@gmail.com (Ornella Torralba, Editora del Butlletí)
Quasi tota la informació anirà bilingüe, o sigui que si podeu enviar els articles traduïts, millor,
i si no, ja ho farem nosaltres.

També!

Tindrem una secció nova (ANUNCIS) al Butlletí. Estem buscant gent, companyies, petita-mitjana empresa,
que es vulguin anunciar al Butlletí. Tenim 3 mides d'anuncis i preus diferents:

A. 1 PÀGINA (\$150) B. MITJA PÀGINA (\$100) C. 1/4 DE PÀGINA (\$50) (Anunci per publicació).

Si aporteu \$40 més a qualsevol dels 3 punts, posarem l'anunci a la web per un any.

D. WEB/E-MAIL (\$80) per any

Formats d'entrega: Les entregues dels documents (articles, informació) poden ser a través del correu electrònic.

Els anuncis poden ser entregats amb PDF o JPEG.

Si teniu algun dubte, poseu-vos en contacte amb l'Ornella Torralba

WOULD YOU LIKE TO PARTICIPATE?

If you have an article or news that you would like to publish in the Bulletin... Please send information to: ornellatorralba@gmail.com (Ornella Torralba, Bulletin Editor)

We will publish most of the information in Catalan and English. It would therefore be preferable if you send the articles translated. However, if that is not possible, we will be happy to translate it for you.

Also!

We will have a new section of advertisements in the Bulletin (ANUNCIS/NEWS).

We are looking for people, companies, small-medium business, that would like to include an Ad.

Here are our sizes and rates:

A. 1 PAGE (\$150) B. 1/2 PAGE (\$100) C. 1/4 OF PAGE (\$50) (Ad per publication)

Adding \$40 more to any of the three points, we will advertise the ad in our web for a year.

D. WEB/E-MAIL (\$80) per year

Formats/Delivery: You can send (articles, information) via e-mail.

Ads should be in PDF or JPG format. If you have any questions, please, contact Ornella Torralba

Viatjant per Califòrnia/ Traveling around California

Bloc de l'Estel Carbó Vinaixa
 Blog: www.a9554km.com

Quan arriba el cap de setmana, la càmera ja està preparada per sortir a buscar un lloc nou per fotografiar. Visitar racons amagats que no surten a les guies, provar noves cafeteries o conèixer noves cultures participant en els seus esdeveniments, són algunes de les nostres activitats preferides. Aquesta vegada és el torn del port de Los Angeles i la Korean Friendship Bell.

When the weekend comes around, we have our cameras ready to go out there and find a new place to photograph. Visiting the hidden corners of the city that don't appear in the guides, trying out new cafeterias or learning about other cultures participating in their events: these are some of our favorite activities. This time it is the Port of Los Angeles and the Korean friendship Bell's turn.

Ens va sorprendre molt el gran nombre de restaurants que hi ha al port, i la massificació de gent que hi va a passar el dia amb la família i els amics, tot menjant graellades de peix amb patates fregides i verdures, al ritme dels mariachis que toquen en directe. No us imagineu el port de Barcelona. És més aviat una zona de restaurants, la majoria d'ells amb taules i bancs a l'aire lliure, i un passeig pel qual no passeja massa gent. Aquí no són massa de caminar. La zona de les graellades però, ens va semblar divertida. Prenem nota per anar-hi a dinar un altre dia

We were surprised at the large number of restaurants at the port and the mass of people who go there to spend the day with the family and friends while eating enormous portions of grilled fish and French fries with green vegetables, while Mariachi bands play away. Don't think this is anything like the Barcelona harbor. It is much more a restaurant area, most of them with outdoor tables and benches, with a walk along which not too many people dare venture. At this place people don't come to walk. The area where they sell the broiled fish seemed interesting to us though. We took note to visit it for dinner on another occasion.

Viatjant per Califòrnia

Bloc de l'Estel Carbó Vinaixa

Blog: www.a9554km.com

A pocs centenars de metres de la zona de restaurants, es troba el USS Iowa, un vaixell de la segona guerra mundial actualment convertit en museu. No el vam visitar, però el vam estar observant una estona des de fora.

The USS Iowa is docked several hundred feet from the restaurants. It's a ship from the World War II era and is now a museum. We didn't visit it, though we spent a while looking at it from the outside.

Quan faltava una mitja hora per la posta de sol, ens vam encaminar cap a l'Angel's Gate Park, situat al barri de San Pedro. En aquest parc es troba la Korean Frindship Bell, una campana gegant de bronze situada en un pavelló de pedra d'estil Coreà. La campana va ser un regal de la República de Corea al poble nord-americà per celebrar el bicentenari dels Estats Units i per simbolitzar l'amistat entre les dues nacions. El pavelló que cobreix la campana, està format de dotze columnes que representen el zodíac Coreà. Cada columna té un animal diferent esculpit.

When it was just a half hour before sunset we walked to Angel's Gate Park located in a neighborhood of San Pedro. In this park we find the Korean Friendship Bell, a giant bronze bell standing in a stone pavilion built in a Korean style. The bell was a gift of the people of the Republic of Korea to America to celebrate the US Bicentennial and to symbolize the friendship between the two nations. The pavilion provides cover to the bell and is formed by twelve columns which represent the signs of the Korean zodiac. A different animal, each representing a sign, is sculptured on each column.

Vam arribar-hi just a temps per fer unes quantes fotos quan encara hi havia força llum, i finalment vam poder capturar la bonica posta de sol. Aquest parc està a dalt d'un turó des del qual es pot veure l'oceà, cosa que encara el fa més bonic. Si heu vist la pel·lícula "Sospechosos Habituales" (The Usual Suspects), segur que us sona. Surt en un parell d'escenes.

We arrived just in time to take a few pictures while there was still enough light, and finally we were able to capture a beautiful sunset. This park is at the top of a hill from which the ocean can be viewed. This makes the scene even more beautiful. You will remember the view if you've seen the movie The Usual Suspects. A couple of it's scenes were filmed here.

